

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΠΑΙΝΩΙ ΤΙΜΗΣΑΙ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Το τρίμηνο της ΕΟΦ μέσα από το φωτογραφικό φακό	3
Η Έρση μας άφησε για το τελευταίο μεγάλο ταξίδι της	4-7
Κοινωνικά	8-9
Βιβλιοπαρουσίαση	10-11
Το ταξίδι μου στην Νότια Αφρική	12-14
Από τη ζωή της ΕΟΦ	16-27
Βασικές υποχρεώσεις αυτών που συμμετέχουν στις Εκδρομές της Ε.Ο.Φ.	28
Ανακοίνωση - Εκδρομές και Εκδηλώσεις Εξαμήνου	29
Ταξίδι στη Σιβηρία, στα ίχνη του εξερευνητή και τοπογράφου Νικόλαου Σπαθάρη	30-32
Ταξίδι στη Σιβηρία (Υπερσιβηρικός Καμτσάκα)	32-36
Οι Έλληνες Ορειβάται	37
ΕΟΦίτικα	38-39

Το Δ.Σ. της Ε.Ο.Φ.
και η
Επιτροπή Περιοδικού

εύχονται στα μέλη,
στους φίλους και
στα Εκδρομικά Σωματεία

**Καλή Χρονιά με
υγεία, χαρά και
αισιοδοξία**

◀ Ο Ορεινός Ξενώνας της Ε.Ο.Φ.
στο Κεφαλάρι Κορινθίας.

Ανακοίνωση:

- Ενημερώνουμε τα μέλη και τους φίλους που θέλουν να δημοσιεύσουν στο «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ», να έρχονται σε επαφή για **συνεννόηση**, με τον **Υπεύθυνο ύλης**.
- Τα κείμενα και οι φωτογραφίες να συνοδεύονται με το όνομα και το τηλέφωνό σας. Χειρόγραφα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται.
- Για το τεύχος του **2ου εξαμήνου 2021** η ύλη του περιοδικού (κείμενα και φωτογραφίες) θα παραλαμβάνεται μέχρι τις **15-05-2021**. Ηλεκτρονικές διευθύνσεις: katdrag@yahoo.gr, eof@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Δημήτρης Αρμενιάκος

Τηλ.: 6977005181

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Κατερίνα Δραγώνα

Τηλ.: 2109316501

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΕΤΟΣ 88 • ΤΕΥΧΟΣ 441 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΕΩΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΚΟΣ, τηλ. 6977005181

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ν. ΝΙΝΤΟΣ, Ν. ΤΣΟΥΤΣΟΣ, Δ. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ, Γ. ΓΚΛΕΤΣΟΣ,

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 7 (Α' όροφος), 106 78 Αθήνα

ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ: 210 3807093, (17.30 - 20.30)

ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΛ. ΕΟΦ: 6947323844

WEBSITE: www.eoffisiolatria.gr, e-mail: eof@otenet.gr

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: ΟΛΓΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΙΤΣΑ ΚΑΡΑΤΖΑ

ΔΑΚΤΥ/ΦΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΟΛΓΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

FACEBOOK: ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ - https://www.facebook.com/eoffisiolatria/

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΡΑΓΩΝΑ, e-mail: Katdrag@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΝΕΣΗΣ, ΤΗΛ.: 210 3820290, e-mail: prenesis@otenet.gr

• **ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ** •

Εξώφυλλο: ◀ Πολυλίμνιο, Πύλος, Φωτ. Γιώργος Γκλέτσος

ΤΟ ΕΞΑΜΗΝΟ ΤΗΣ ΕΟΦ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΑΚΟ

■ Γεράνια, στο Πράσινο Μονοπάτι, Φωτ. Μ. Βέττερ

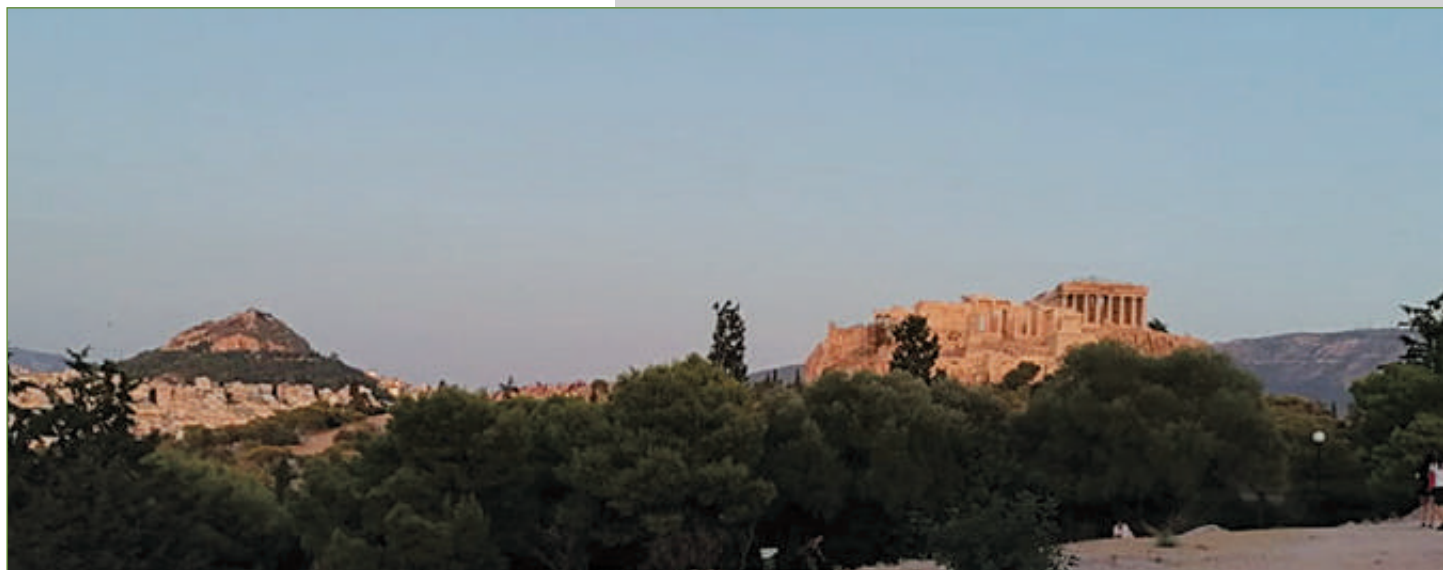
■ Αρχαίος λόφος Ραμνούς, στο ιερό της Νέμεσης, Φωτ. Μ. Βέττερ

■ Αγκίστρι, η Σκάλα, Φωτ. Μ. Βέττερ

■ Στον Πόρο με χαλαρή διάθεση, Φωτ. Ν. Νίντος

■ Η Ακρόπολη από τον λόφο της Πνύκας, Φωτ. Γ. Ιορδάνου

■ Σε Καλοκαιρινή εκδήλωση στο Μάτι

Το θλιβερό μήνυμα από τον Πρόεδρο της Ε.Ο.Φ. Απόστολο Ψυράκη έφτασε στο e-mail μου λακωνικό και περιεκτικό με το απόλυτο του τετελεσμένου...

ΕΟΦ eof@otenet.gr, Τετ, 23 Σεπ στις 4:03 μ.μ.

Απεβίωσε ένα παλιό μας μέλος, η Έρση Καφετζοπούλου. Ένα δραστήριο μέλος που συμμετείχε μέχρι πέρυσι σε όλες τις δραστηριότητες της ΕΟΦ.

Ένα μέλος που υπηρέτησε την ΕΟΦ και σαν μέλος Διοικητικών Συμβουλίων και σαν μέλος Επιτροπών.

Ένα μέλος που προσέφερε εργασία, συμβουλές και οικονομική ενίσχυση. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

Η κηδεία θα γίνει την Παρασκευή 25/09/20 στις 11:30 στο νεκροταφείο της Καισαριανής.

Σημείωση: Μην ξεχνάμε τους περιορισμούς που έχουν αποφασιστεί λόγω κορονοϊού.

■ Η Έρση Καφετζοπούλου όταν κατακοιτούσε κορυφές

Το 1998 στο πρώτο μου εκδρομικό ταξίδι με την Ε.Ο.Φ. στη Θεσσαλονίκη για να επισκεφθούμε την Έκθεση με τους Θησαυρούς του Αγίου Όρους, που είχε διοργανωθεί από την Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους και τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας "Θεσσαλονίκη 1997". Σε αυτό το ταξίδι πρωτοείδα την Έρση Καφετζοπούλου λεπτοκαμωμένη απλή με άβαφα μαλλιά, μικρόσωμη, με έντονα σπινθηροβόλα ματιά και ένα χαρακτηριστικό χαμόγελο άλλοτε σε μειδίαμα άλλοτε σε πλατύ καθαρό γέλιο.

Τα επόμενα χρόνια όποτε συμμετείχα σε κάποια εκδρομή της Ε.Ο.Φ. έβλεπα την Έρση στα πρώτα καθίσματα του πούλμαν ως εκδρομέα ή άλλοτε σαν αρχηγό να περιφέρεται στο διάδρομο του πούλμαν, να μας κερνάει φρουϊ-γλασέ πορτοκαλόφλουδες από τα χεράκια της και να διαχειρίζεται το πρόγραμμα της εκδρομής.

Αργότερα από το 2002 και μετά, όταν αποφασίστηκε η νεότερη έκδοση του περιοδικού της Ε.Ο.Φ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ», είχα την τύχη να συνεργάζομαι μαζί της. Πάντα υπεύθυνη, τυπική στους χρόνους και την ώρα της, είχε αναλάβει τις διορθώσεις του περιοδικού αλλά επίσης με τις πλούσιες γνώσεις που διέθετε από τις εκδρομικές εμπειρίες της έγραφε προτάσεις για μελλοντικές εκδρομές που θα κάναμε, όπως επίσης μας έδινε περιγραφές εκδρομών εσωτερικού και εξωτερικού που είχε κάνει για να εμπλουτίσουμε την ύλη του περιοδικού.

Το 2013 αφιέρωσε μια ολόκληρη χρονιά για την καταγραφή του ιστορικού της Ε.Ο.Φ. με τίτλο «ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ 80ΝΤΑΧΡΟΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.» με αφορμή τις εκδηλώσεις για τον εορτασμό των 80χρονων του Σωματείου μας που δημοσιεύθηκε στα τεύχη του περιοδικού μας «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ» 413, 414, 415, 416, καθώς επίσης αυτή η καταγραφή μαζί με το πλούσιο φωτογραφικό υλικό που διέθεσε από το αρχείο της αποτέλεσε τον βασικό σκελετό του υλικού για την δημιουργία ενός Λευκώματος που εκδόθηκε τον Φεβρουάριο του 2014. Μέσα από το φωτογραφικό της αρχείο που είχα την τύχη να θαυμάσω και όσα γνωρίζω από την επαφή μας, πραγματικά όσα και να αναφέρω για την συμμετοχή της στα δρώμενα της Ε.Ο.Φ. δεν θα είναι αρκετά.

Από το 1953 με την ανελλιπώς καλοκαιρινή διαμονή της στο κτήμα μας στο Μάτι, την οργάνωση θεατρικών παραστάσεων για τα παιδιά, την ομαδική γυμναστική, τα καλοκαιρινά παιχνίδια για μικρούς και μεγάλους, την βοήθεια στην Καντίνα, την συμμετοχή της σε κάθε είδους εκδρομική δραστηριότητα, παρούσα στα Διοικητικά Συμβούλια, επιτροπές διάφορες, στα Γραφεία μας σε εκδηλώσεις, πίτες, προβολές κλπ., στον Ορεινό Ξενώνα εκ των βάσεων της δημιουργίας του.

Η πολύ αγαπητή σε όλους μας Έρση Καφετζοπούλου με την 65χρονη συμμετοχή της στα δρώμενα της Ε.Ο.Φ., παθιασμένη Εοφίτισσα παρούσα παντού για τα πάντα δημιούργησε τον δικό της θεσμό.

Η απώλειά της μας άφησε φτωχότερους, όμως το πνεύμα και η μορφή της δεν θα σβήσουν ποτέ από το κάδρο της Ε.Ο.Φ. Αυτό που θαύμαζα περισσότερο στην Έρση ήταν, ότι αν και σταμάτησε κάποια στιγμή να ανεβαίνει κορυφές, ποτέ δεν σταμάτησε να προσφέρει, μια υπέροχη πραγματική Κυρία που «Ποτέ δεν κρέμασε τα παπούτσια της.» και για να εκφραστώ Κεφαλλονίτικα το «Για πάντα αρχόντισσα!» Ζωγραφίζει απόλυτα την προσωπικότητα της Έρσης μας, που δυστυχώς φεύγοντας πήρε μαζί της μια ολόκληρη εποχή εθελοντισμού και προσφοράς!!!

Κατερίνα Δραγώνα

Η ΕΡΣΗ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΓΝΩΡΙΣΑ

Πέρασαν 46 χρόνια από την ημέρα που γνώρισα την Έρση και την Ε.Ο.Φ. Ήταν ταυτόχρονη η γνωριμία και των δύο, αφού από την αρχή της παρουσίας μου στο Σύλλογο, η Έρση βρέθηκε δίπλα μου σε κάθε δυσκολία και απορία μου.

Η κοινή καταγωγή μας από την Κεφαλονιά, μας έφερε πιο κοντά, μας έδωσε με φιλία, σεβασμό και εκτίμηση, που κράτησε όλα τα χρόνια της κοινής μας πορείας.

Από τα τρία πρώτα χρόνια μου στην Ε.Ο.Φ., όταν εκλέχθηκα Γενικός Γραμματέας, σαν νέο μέλος και άπειρος, στάθηκε κοντά μου και ανταγωνίζονταν με τον Πρόεδρο Αθανάσιο Παπαθανασίου, ποιος θα με βοηθήσει πιο πολύ.

Θυμάμαι, όταν την πρώτη φορά που εκλέχθηκα Πρόεδρος, μου έδωσε ένα χρυσό σήμα της Ε.Ο.Φ για το πέτο και μου πρόσφερε αμέριστη βοήθεια και συμπαράσταση. Την ίδια βοήθεια και συμπαράσταση, μου προσέφερε και στη δεύτερη προεδρία μου. Τότε ήταν η καρδιά και η ψυχή στην έκδοση του Λευκώματος για τα 80 χρόνια της Ε.Ο.Φ.. Με το πλούσιο φωτογραφικό υλικό που διέθετε, τα κείμενά της και τις σημειώσεις της, συνέβαλε καθοριστικά στη έκδοσή του.

Την ίδια θέση κράτησε στην έκδοση του περιοδικού μας, με την νέα του μορφή από το 2003 έως και στο τεύχος 436 του 2019.

Ήταν μέλος της επιτροπής του περιοδικού, αρθρογράφος και διορθώτρια. Ήταν παρούσα όπου χρειαζόταν και είχε πάντα μία σωστή γνώμη για όλα. Ήταν παρούσα σε όλες τις εκδηλώσεις της Ε.Ο.Φ., χορούς, πίτες, εκδρομές, Συνελεύσεις κ.ά.. Είχε εκλεγεί τις περισσότερες φορές σαν μέλος του Δ.Σ. και των επιτροπών του.

Το 1953 ιδρύθηκε το Κτήμα στο Μάτι Αττικής. Από τότε που έγινε μέλος του Συλλόγου, ήταν παρούσα και εκεί, έως και την φοινηκή πυρκαγιά στις 23 Ιουλίου το 2018. Η Έρση, ήταν πάντα και παντού παρούσα. Δασκάλα θεάτρου, χορού, γυμναστικής, έφορος, ταμίας και η μοναδική στο κόσμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας των παιδιών, αλλά και στην πίτα της Ε.Ο.Φ., στα βουνά και στα γραφεία. Ονομαστή για τους υπέροχους λουκουμάδες της...

Η προσφορά της ήταν ουσιαστική σε κάθε δραστηριότητα της Ε.Ο.Φ., αλλά και οικονομική, πάντα όπου χρειαζόταν. Ήταν αυτή που έκανε τις διαπραγματεύσεις, για να μας δωρίσουν το οικόπεδο στο Κεφαλάρι Κορινθίας, όπου κτίστηκε ο Ορεινός μας Ξενώνας. Όπου και σε αυτό το κομμάτι βοήθησε πολύ...

Η Έρση δεν ήταν μια Εοφίτισα, ήταν η Ε.Ο.Φ.. Η τελευταία της γενιάς των μελών της, που την αναστήλωσαν, την οργάνωσαν και την στήριξαν αμέσως μετά τον πόλεμο του '40, τον εμφύλιο, μέχρι και σήμερα.

Από την πρώτη στιγμή της παρουσίας μου στην Ε.Ο.Φ., γνώρισα μια καλή φίλη, μια καλή συνάδελφο, μια καλή συνοδοιπόρο στα όμορφα Ελληνικά Βουνά... Είμαι πολύ τυχερός που γνώρισα την Έρση Καφετζοπούλου.

Καλό σου ταξίδι Έρση, καλή ανάβαση στην κορυφή του Ουρανού. Εκεί παρέα με τους δικούς σου, θα βρεις και τους φίλους από την ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ, που τόσα πολλά της προσέφερατε, ανεβάζοντάς την, στις πιο ψηλές κορυφές.

Δημήτρης Παγουλάτος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Ευχαριστούμε την οικογένεια της Έρσης Καφετζοπούλου που μας διέθεσε το φωτογραφικό υλικό από το αρχείο της, ώστε να εμπλουτίσουμε το αφιέρωμα στο Περιοδικό μας. Οι πιο σύγχρονες φωτογραφίες προέρχονται από φωτογραφίες διαφόρων εκδηλώσεων του Δημήτρη Αρμενιάκου και του Δημήτρη Παγουλάτου.

Τα σκούρα γυαλιά
σήμα κατατεθέν
στην εμφάνιση
της Έρσης

Πολεμικό Μουσείο
2013, βράβευση
Έρσης στην
εκδήλωση για τα
80 χρόνια της
Ε.Ο.Φ

Κοπή πίτας 1968, Διοικητικό Συμβούλιο

1978 στο Κεφαλάρι κουβαλώντας υλικά για
το κτίσιμο του Ορεινού Ξενώνα

Από το Φωτ. αρχείο του Δ. Παγουλάτου

■ Απρίλιος 1983 εκδήλωση για τα 50 χρόνια της Ε.Ο.Φ.

■ 2009, Κοπή πίτας στον Ορεινό Ξενώνα

■ Σε καλοκαιρινή εκδρομή με την Ε.Ο.Φ

■ Με την Έρση, σαράντα σχεδόν χρόνια κοινής πορείας

ΕΝΑ ΣΤΕΡΝΟ ΑΝΤΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΣΗ ΜΑΣ

Ένα στερνό αντίο στην Έρση, στην Έρση μας. Η είδηση του θανάτου της γέμισε θλίψη εκτός από τους στενούς συγγενείς της, και τους ανθρώπους της Ε.Ο.Φ, της δεύτερης οικογένειάς της.

Σαράντα σχεδόν χρόνια κοινής πορείας στην ΕΟΦ. στις εκδρομές, στην Κατασκήνωση, στο Καταφύγιο, σε εκδηλώσεις σε κοινωνικές συναναστροφές. Ένας εξαιρετικός άνθρωπος, σπάνιος, δραστήριος και ενεργητικός. Ήταν μια μεγάλη αγκαλιά για όλους, και πρώτα για την οικογένειά της. Ευτύχησε να απολαύσει μια μεγάλη και ωραία οικογένεια με παιδιά εγγόνια και δισέγγονα που την λάτρευαν.

Χαρακτηριστικός ο αλtruισμός του εγγονού της του Αριστοτέλη που στην καταστροφική πυρκαγιά του Ματιού αφηφώντας τις συνθήκες έφτασε στο γήπεδο να τη σώσει μαζί με άλλους κατασκηνωτές. Ατέλειωτες αράδες χρειάζονται για να απαριθμηθούν την προσφορά της και την ζωή της στην μεγάλη της ΑΓΑΠΗ, την ΕΟΦ. Για χρόνια από την δεκαετία του 50 στα συμβούλια, στις Επιτροπές, στην Επιτροπή του περιοδικού.

Πρώτη σε πρόσφορα, στην Κατασκήνωση, στον Ορεινό Ξενώνα, στις εκάστοτε εκδηλώσεις. Πολυγραφότατη, με περιγραφές στο περιοδικό, οργανωτική και με μεγάλο φωτογραφικό αρχείο, που διέθετε για τις ανάγκες του περιοδικού και του Σωματείου. Ενέπνεε τον σεβασμό σε όλους μας και της τον ανταποδίδαμε. Βασιλόπιτα της ΕΟΦ δεν κοβότανε όταν ήταν παρούσα, παρά μόνο από τα χεράκια της.

Τα τελευταία χρόνια μετά την απώλεια της αγαπημένης της φίλης και αδελφής Δανάης, που συμπορευτήκαν και ρούφηξαν στην κυριολεξία τον Πολιτισμό, Θέατρα, Μουσεία, Κινηματογράφο, πολιτιστικές εκδηλώσεις. Είχα την ευτυχία να την συνοδεύσω σε αρκετές από τις παραπάνω δράσεις. Εκεί γνώρισα ακόμη καλύτερα το μεγαλείο και την θέλησή της να ρουφάει την ζωή και τις χάρες της.

Η καταστροφή της Κατασκήνωσης ήταν ένα μεγάλο πλήγμα για την κλονισμένη ήδη υγεία της όμως με αξιοπρέπεια και καρτερικότητα και μέσα στην αγκαλιά των δικών της ανθρώπων, ήσυχά και γαλήνια έφυγε για την γειτονιά των αγγέλων. Θα σε θυμάμαι πάντα με αγάπη.

Γεωργία Αρμενιάκου

■ Σε Καλοκαιρινή Εοφίτικη Κρουαζιέρα

ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

www.eoffisiolatria.gr

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΦΙΛΗ ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

Το μήνυμα λακωνικό: Δεν ξέρω αν το έμαθες έφυγε η Έρση. Θα γράψουν πολλοί σκέφτηκα για την Έρση, φίλοι χρόνων, συνεργάτες, συγγάτοικοι στο Μάτι. Ήταν εξάλλου εμβληματική φυσιογνωμία για το Σύλλογο. Από την άλλη όμως ήθελα και εγώ ο ελάχιστος να προσθέσω λίγα από την γνωριμία μου με αυτή την σημαντική Κυρία. Το ιπτάμενο χαλί της μνήμης με πήγε στο παρελθόν αρκετά χρόνια πριν. Θυμήθηκα την πρώτη μας επαφή. Νέος στην Ε.Ο.Φ. είχα τις απορίες μου... τα γνωστά τι είναι αυτό πως το λένε το άλλο γιατί εκείνο κλπ.. Κάποιος απαυδησμένος μου συνέστησε ρώτα την Έρση αυτή ξέρει. Έτσι είχαμε την πρώτη τηλεφωνική επαφή. Μου απάντησε σε όλα με υπομονή και αρκετό χιούμορ. Είχα την αίσθηση ότι επικοινωνούσα με τον Ηρόδοτο της Ε.Ο.Φ. Τα γνώριζε όλα και με λεπτομέρειες που συχνά συνοδεύονταν με αστείες παρεκβάσεις. Διαζώσης κατάλαβα ότι είχε ένα μεγάλο προσόν. Σε κέρδιζε αμέσως και δύσκολα θα βρισκόταν άνθρωπος να μη την συμπαθήσει.

Συνεργαστήκαμε στην επιτροπή περιοδικού. Η εργατικότητα της ανεξάντλητη. Έγραφε περίπου σε κάθε τεύχος από ένα άρθρο, αλλά με απέραντο ζήλο συμμετείχε και στην διόρθωση των υπολοίπων. Φυσικά το κυριότερο προσόν της ήταν να συμβιβάζει απόψεις μερικές φορές αντιδιαμετρικές, να ηρεμεί τα πνεύματα και τελικά να φέρνει σε αρμονική συνεργασία όλους μας.

Συνεργαστήκαμε και στα οικονομικά. Η Έρση εξελεγκτική επιτροπή εγώ Ειδικός Γραμματέας - Βοηθός Ταμιάς. Κάνοντας τις απαραίτητες προσθαφαιρέσεις χωρίς χρήση μηχανικών μέσων συμφωνούσαμε πάντα στο τέλος. Αργότερα γνώρισα μια πολύ καλή της φίλη την Δανάη. Εδώ ισχύει ο νόμος της φυσικής,, ότι τα ετερόνυμα έλκονται. Δυο αντίθετοι χαρακτήρες που όμως συμβιώνανε αρμονικά και συμπλήρωναν η μια την άλλη. Και οι τρεις μας με απέραντη αγάπη για ταξίδια ανταλλάσαμε απόψεις και κυρίως δεχόμουν τις συμβουλές τους μια και είχαν προηγηθεί στις περισσότερες χώρες που ήθελα να επισκεφθώ.

Συνεχίσαμε αυτές τις συζητήσεις αλλά και για την Ε.Ο.Φ. και μετά τον θάνατο της αγαπημένης Δανάης. Έτσι όταν πήγαίνα στο Κτήμα στο Μάτι έκανα πάντα μια στάση στον οικίσκο της για ένα καφεδάκι και ένα νερό. Πολλές φορές η συζήτηση ξέφευγε και σταματάγαμε όταν θα άρχιζαν τα σήριαλ που παρακολουθούσε.

Μια εικόνα που έχω κρατήσει στην μνήμη μου ήταν από τα εγκαίνια της θερινής περιόδου του 2018 στο Μάτι. Την θυμάμαι με ένα απέραντο χαμόγελο και περηφάνια στην κορυφή του τραπέζιού της να την περιστοιχίζουν τα αγαπημένα της παιδιά, εγγόνια, και δισέγγονα. Με αυτή την εικόνα στο μυαλό μου σε αποχαιρετώ αγαπημένη φίλη. Καλό ταξίδι, καλό Παράδεισο. Να ξέρεις όμως θα λείψεις σε όλους μας και κυρίως στην μία και μοναδική Ε.Ο.Φ.

Στους οικείους της και κυρίως στον φίλτατο Φώτη εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια.

Νίκος Νίντος

■ Γραφεία Ε.Ο.Φ. 2014, στην παρουσίαση του επετειακού Λευκώματος για τα 80 χρόνια

■ Θεοφάνεια στο Μάτι. Κόψιμο πίτας για τα Εοφτιάκια μας

■ 2014, Κοπή πίτας στα Γραφεία, με την θρυλική Δανάη Διαλετά

■ Κτήμα στον Μάτι με τον Φώτη της σε τρυφερό στιγμιότυπο

ΕΝΩΣΗ
ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

Facebook Θα μας βρείτε στο:

ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

<https://www.facebook.com/eoffisiolatria/>

Κοινωνικά

ΔΩΡΕΕΣ

Για το κτήμα στο Μάτι προσέφεραν οι:

- Δημήτρης Παγουλάτος 150 ευρώ
- Πάρις Παραδείσης 100 ευρώ

ΠΕΝΘΗ

- Απεβίωσε η Έρση Καφετζοπούλου
- Απεβίωσε η Σούλα Κωστοπούλου
- Απεβίωσε ο Κυριάκος Βώκος
- Απεβίωσε η Αγγέλα Γερμάνη

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στις οικογένειές τους

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΞ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.

Ενημερώνουμε τα μέλη και τους φίλους μας, ότι η τηλεφωνική σύνδεση του FAX στα Γραφεία μας 2103806924 έχει καταργηθεί. Σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης από την 1η Ιανουαρίου του 2021 καταργείται η χρήση του FAX για τη διακίνηση εγγράφων στο Δημόσιο.

Πλέον η γραπτή επικοινωνία και η αποστολή εγγράφων θα γίνεται με e-mail για καλύτερη ποιότητα εξυπηρέτησης, μεγαλύτερη ταχύτητα και περισσότερη αξιοπιστία.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.

Στίχοι και μουσική Κ. ΤΖΑΒΑΛΑ

Όλοι βρε παιδιά
ελάτε πάνω στα βουνά μας
Κάθε μιά χαρά
θα βρείτε μες στη συντροφιά μας.

Είμαστε παιδιά
όλοι με μιά καρδιά μεγάλη
και μ' αγνή χαρά
χαιρόμαστε της γης τα κάλλη.

Στις βουνοκορφές
κοντά στη μάννα μας τη φύση
Στις δροσοπηγές
Μακριά' πο πάθη και από μίση

Κει που οδηγούν
Ολ' ανθισμένα μονοπάτια
Μέσα στα πουλιά, μες' τα πουλιά
μέσα στα πεύκα στα ελάτια

Αθήνα 15 Ιουνίου 1946

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

Η πανδημία που έπληξε καθολικά όλο το κοινωνικό σύνολο έπληξε επίσης βαρύτατα τον χώρο του πολιτισμού και ιδιαίτερα εκείνο των παραστατικών τεχνών.

Το Εθνικό Θέατρο, με συνέπεια στον ρόλο του πρώτου θεατρικού οργανισμού έμεινε ενεργό για όσο διάστημα διαρκεί η αναστολή λειτουργίας των θεάτρων προσφέροντας τη δυνατότητα πρόσβασης στις παραστάσεις της τρέχουσας θεατρικής περιόδου που διακόπηκαν λόγω της επιβολής του απαγορευτικού. Η πρώτη μετάδοση σε πραγματικό χρόνο έγινε το Σάββατο, 21 Νοεμβρίου απευθείας από τη Σκηνή «Νίκος Κούρκουλος», στις 20.30, με το έργο «Σ' εσάς που με ακούτε». Το Εθνικό Θέατρο το Σάββατο 28 Νοεμβρίου, στις 19.30, παρουσίασε ζωντανά από την Κεντρική Σκηνή, το αριστούργημα του Ζωρζ Φεντύ, «Η κυρία του Μαξίμ». Το έργο αυτό έκανε την πρώτη του θριαμβευτική πρεμιέρα του στις 17 Ιανουαρίου 1899 στο Théâtre des Nouveautés.

Την Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου, στις 19.30, από το Θέατρο Rex, παρουσίασε ζωντανά τη μουσική παράσταση «Φεγγάρι από χαρτί».

Η απευθείας μετάδοση ήταν διαθέσιμη στη σελίδα: [livestream.nl.gr](https://www.livestream.nl.gr) με αγορά ηλεκτρονικού εισιτηρίου. Τέλος σε όλη τη διάρκεια των γιορτών το Εθνικό Θέατρο θέλοντας να κρατήσει ζωντανή την επαφή του κόσμου με τη θεατρική ψυχαγωγία μας παρουσίασε μέσω ζωντανών μεταδόσεων από τις Σκηνές του, απολαυστικές παραστάσεις μεταφέροντας μέσω αυτών μηνύματα αισιοδοξίας και ελπίδας.

Το πρώτο θέατρο που ενημέρωσε, μετά την πρώτη καραντίνα του κορονοϊού, για τη δημιουργία web και audio έργων για τη σεζόν 2020-2021 είναι το Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν που εγκαινίασε τον Μάρτιο του 2020 την πλατφόρμα «Το Θέατρο Τέχνης και στο σπίτι», μέσα από την οποία φίλοι του θεάτρου απέκτησαν τη δυνατότητα να παρακολουθούν κινηματογραφημένες παραστάσεις από το αρχείο του μέσω διαδικτύου, αλλά και παραστάσεις της σεζόν 2019-20 («Έντμοντ», «Χωρίς οικογένεια», «Μια μέρα χωρίς») κλπ. Έτσι, το Θέατρο Τέχνης παράλληλα με το ρεπερτόριο που θα φιλοξενηθεί στο Θέατρο της Οδού Φρυνίχου και το Υπόγειο θέσπισε ένα νέο είδος δραματουργίας, τα audio και web έργα. Τα audio έργα προορίζονται για ψηφιακή παρουσίαση μόνο μέσω ήχου και στην πραγματικότητα δεν διαφέρουν από τα ραδιοφωνικά. Τα web έργα προορίζονται ειδικά για ψηφιακή παρουσίαση με εικόνα και ήχο και μπορεί να είναι πρωτότυπα ή διασκευασμένα. Στο Θέατρο Πορεία 11 και 18 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η παράσταση ο «Γιούγκερμαν» του Μ. Καραγάτση, σε σκηνοθεσία του Δ. Τάρλοου, θεατρική διασκευή του Στρ. Πασχάλη, με ζωντανή μουσική της Κ. Πολέμη, τον Γ. Στάνκογλου στον ομώνυμο ρόλο και 25 ακόμα ωραίους ηθοποιούς και μουσικούς επί σκηνής. Η παράσταση κινηματογραφήθηκε για να μεταδοθεί διαδικτυακά σε πραγματικό χρόνο, με την παρουσία θεατών. Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση μας καλεί να γνωρίσουμε μια σειρά κειμένων, περφόρμανς, ζωντανές εκπομπές κι οπτικοακουστικά έργα.

Η Έλλη Παπακωνσταντίνου επίσης είναι από τις πρώτες Ελληνίδες σκηνοθέτρες που συνέδεσε το digital με τη θεατρική δημιουργία παρουσίασε την ψηφιακή παράσταση «Traces of Antigone» απευθείας από το φεστιβάλ RomaEuropa 2020.

Επιμέλεια Κατερίνα Δραγώνα

Εκδηλώσεις που έγιναν το προηγούμενο εξάμηνο

- Το διήμερο 06 & 07/06/20 μία ομάδα 6 ατόμων διανυκτέρευσε στον Ορεινό Ξενώνα και συμμετείχε στον καθαρισμό ενός μονοπατιού και στην διαμαρτυρία για την προαναγγελθείσα εγκατάσταση ανεμογεννητριών στην Μικρή Ζήρεια.
- Στις 19/07/20 με συμμετοχή περίπου 55 ατόμων πραγματοποιήθηκε αρτοκλασία στο εκκλησάκι του κτήματός μας στο Μάτι με την ευκαιρία της γιορτής του Προφήτη Ηλία.
- Στις 16/09/20 μία ομάδα 27 ατόμων συμμετείχε στον απογευματινό περίπατο που πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό Ίδρυμα Σταύρου Νιάρχου
- Στις 26/09/20 με συμμετοχή 28 ατόμων, πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στον Αρχαιολογικό Χώρο του Ραμνούντα
- Στις 03/10/20 μία ομάδα 25 ατόμων συμμετείχε στον απογευματινό περίπατο που πραγματοποιήθηκε στον Λόφο Φιλοπάπου αφού πέρασαν από τις Φυλακές του Σωκράτη, την Πνύκα, τον Λουμβαρδιάρη και απόλαυσαν την πανσέληνο

Ανακοίνωση:

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ ΠΟΥΛΜΑΝ

Στις εκδρομές μας προς **Λαμία** επιβίβαση-αποβίβαση των εκδρομέων γίνεται από την **αφετηρία** και στα εξής σημεία: Πλατεία Καραϊσκάκη - στάση Κολοκυνθούς (επί της Λεωφόρου Κηφισού κατεύθυνση προς Λαμία) Renault - Γέφυρα Καλυφτάκη. Στις εκδρομές μας προς **Κόρινθο** επιβίβαση-αποβίβαση των εκδρομέων γίνεται από την **αφετηρία**, και στα εξής σημεία: Πλατεία Καραϊσκάκη - ΒΙΑΜΑΞ - Γωνία οδού Θηβών (πρώην Αποστόλου). Σημειώνεται ότι ο αρχηγός δεν έχει υποχρέωση να κρατάει θέσεις για όσους επιβιβάζονται εκτός αφετηρίας.

ΩΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ Ε.Ο.Φ

- Υπό κανονικές συνθήκες τα Γραφεία της Ε.Ο.Φ. από 1η Ιανουαρίου έως 30 Ιουνίου λειτουργούν καθημερινά 17.30 έως 20.30

ΝΕΟΙ - ΠΑΙΔΙΑ - ΑΝΕΡΓΟΙ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΜΑΣ

Υπενθυμίζουμε ότι τα τελευταία χρόνια συνεχίζεται η χρέωση των παιδιών και γενικότερα των νέων στις εκδρομές μας, με μειωμένη συμμετοχή στα έξοδα για να τους δώσουμε την ευκαιρία να βγαίνουν στο ύπαιθρο πιο συχνά, να απολαμβάνουν πιο συχνά τη φύση έξω από τα αστικά κέντρα και να γνωρίσουν όσο γίνεται περισσότερα χωριά, αρχαιολογικούς χώρους κτλ. **Γι αυτό έχουμε καθιερώσει τα εξής:**

- Στις μονοήμερες εκδρομές οι άνεργοι με κάρτα ανεργίας και τα παιδιά από 12 έως 18 ετών έχουν 50% έκπτωση. Στις εκδρομές μας με διανυκτέρευση στον Ορεινό Ξενώνα στα έξοδα συμμετοχής έχουν 50% έκπτωση.
- Στις διήμερες ή πολυήμερες εκδρομές επιβαρύνονται με τα έξοδα διανυκτέρευσης. Η έκπτωση ισχύει μόνο για το πούλμαν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ανακοίνωση:

ΓΙΑ ΤΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.

Αγαπητά μέλη και φίλοι της Ε.Ο.Φ.

Η μεγάλη τεχνολογική εξέλιξη της εποχής μας σε όλους τους τομείς του πολιτισμού έχει φέρει και την αλλαγή στα μέσα επικοινωνίας μεταξύ των κοινωνικών ομάδων για την ενημέρωση, την επικοινωνία, την υγεία, τα οικονομικά...

Μετά την πανδημία του κορονοϊού, το προσωπικό e-mail ή αλλιώς η ηλεκτρονική διεύθυνση για την διεκπεραίωση καθημερινών αναγκών έχει γίνει υποχρεωτικά απαραίτητο.

Παρακαλούνται τα μέλη μας και οι φίλοι μας για την διευκόλυνση της ενημέρωσής τους σχετικά με τα προγράμματα του Σωματίου μας να μας δηλώσουν την Ηλεκτρονική τους Διεύθυνση (e-mail).

Για όσους δεν διαθέτουν αν υπάρχει κάποιος συγγενής και μπορεί να τους εξυπηρετήσει, να μας στείλει το (e-mail) του με ονοματεπώνυμο και τηλέφωνο στην Διεύθυνση: eof@otenet.gr ή να επικοινωνήσει μαζί μας τηλεφωνικά

στοιχεία: 210 380 7093 ή 6932282090

ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

www.facebook.com/eoffisiolatria/, Ιστοσελίδα www.eoffisiolatria.gr

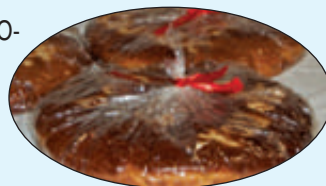
Με φυσιολατρικούς χαιρετισμούς

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ανακοίνωση

ΠΙΤΕΣ 2021 ΕΝΩΣΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

Οι εκδηλώσεις της ΕΝΩΣΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ για την κοπή της πίτας του 2021 στα Γραφεία μας και στον Ορεινό μας Ξενώνα λόγω της απαγόρευσης των κοινωνικών συναθροίσεων δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Σύμφωνα με το καταστατικό μας εντός του Φεβρουαρίου έπρεπε να πραγματοποιηθεί η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ με θέμα τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου από 01/01/2020 έως 31/12/2020 & ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.. Δυστυχώς λόγω των συνεχόμενων **περιοριστικών μέτρων ακόμα δεν έχει προγραμματιστεί.**

Με την άρση των μέτρων εφόσον είναι εφικτές οι συγκεντρώσεις για τον προγραμματισμό διαφόρων δραστηριοτήτων θα ενημερώνουμε τα μέλη και τους φίλους μας ηλεκτρονικά με e-mail, από το facebook ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ και από την ιστοσελίδα της ΕΟΦ website: <http://www.eoffisiolatria.gr>

Ευχόμαστε και ελπίζουμε σύντομα να λήξουν τα περιοριστικά μέτρα και να μπορέσουμε να βρεθούμε από κοντά για να συνεχίσουμε τις ορειβατικές, φυσιολατρικές, και πολιτιστικές μας εξορμήσεις που τόσο μας έχουν λείψει.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΥΧΕΣ

Καλή χρονιά σε όλους...

με τις θερμότερες ευχές μας για υγεία, ευτυχία, σύντομη λήξη της πανδημίας και ανάκτηση της καθημερινότητάς μας...

«ΤΟ ΝΑΡΚΟΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ» από την Αλίκη Αλιφέρη

Στις 19/11/2019 εκδόθηκε το πρώτο βιβλίο του μέλους της Ε.Ο.Φ. Αλίκης Αλιφέρη από τις Εκδόσεις Ωκεανός. «Το ναρκοπέδιο του έρωτα» είναι ένα μυθιστόρημα αστυνομικό - νουάρ, που μπλέκει στις 688 σελίδες του τις αστυνομικές ιστορίες, τους φόνους και το χιούμορ. Ακολουθώντας διαφορετικό στυλ από τα παραδοσιακά ερωτικά-αστυνομικά - μυθιστορήματα, το βιβλίο θίγει επίσης τη δύναμη της εξουσίας και τις διαπλοκές των κρατούντων.

Απόσπασμα από την συνέντευξη της Αλίκης Αλιφέρη για το πρώτο της βιβλίο «Το ναρκοπέδιο του έρωτα» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ωκεανός. «Πηγή: https://www.athensvoice.gr/culture/book/604922_i-aliki-aliferi-mas-vazei-sto-narkopedio-toy-erota» Νατάσσα Καρυστινού

«-Με ποιες λέξεις θα μας συστήνατε το βιβλίο σας;

-Νομίζω ότι μπορώ να το χαρακτηρίσω «Μεσογειακό νέο-νουάρ». Λέω «Μεσογειακό» διότι η ιστορία διαδραματίζεται κυρίως στην Ελλάδα, οι αστυνομικοί δεν τρέχουν με το πιστόλι στο χέρι, ούτε όλα περιστρέφονται γύρω από ναρκωτικά. «Νέο νουάρ» διότι τα κεντρικά πρόσωπα δεν είναι αλκοολικοί ή αποτυχημένοι, δεν φορούν καμπαρντίνες, ούτε καπνίζουν σαν τσιμινιέρες. Ωστόσο ο Μεσογειακός έρωτας -σε όλες του τις εκφάνσεις- παίζει σημαντικό ρόλο στο βιβλίο. Όχι μόνο ο έρωτας ανάμεσα στα δύο φύλα. Υπάρχει η μοiraία γυναίκα αλλά και πολλοί άλλοι τύποι

γυναικών, αστυνομικών και υπόπτων, συχνά αστείοι. Οι πέντε υποθέσεις φόνων που αναλαμβάνει να διαλευκάνει ο αστυνομικός Καλίνης διαθέτουν κλασική δομή, πλοκή και ανατροπή. Για να τις εξιχνιάσει χρειάζεται την πείρα, τη σκέψη και τη γνώση των θρυλικών σκληροτράχηλων ντετέκτιβ που συναντούμε στη δόκιμη αστυνομική λογοτεχνία.»

«ΡΙΖΕΣ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΑ ΟΡΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»

Κυκλοφόρησε την Παρασκευή 16 Οκτωβρίου 2020 από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ το βιβλίο «ΡΙΖΕΣ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΑ ΟΡΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ» της ΜΑΡΙΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Υ- ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Η ιστορία των Ελλήνων ταξιδεύει στον χρόνο πάνω στο καράβι που ονομάζεται ελληνική γλώσσα. Ναυτοσύνη και γλώσσα έχουν διαχρονικά σμιλέψει τα χαρακτηριστικά αυτού του ανήσυχου λαού του οποίου τα ίχνη εντοπίζονται βαθιά στο παρελθόν, περίπου 4.000 χρόνια πριν. Οι Έλληνες έπαιξαν κομβικό ρόλο κατά την αρχαιότητα στην ανατολική Μεσόγειο και στη Μαύρη Θάλασσα. Η γλώσσα τους έγινε εργαλείο μάθησης αλλά και επικοινωνίας για πολλούς λαούς

της ευρύτερης περιοχής, όπως και, αργότερα, για τον αναδυόμενο Χριστιανισμό. Με τον πολιτισμό «άλωσαν» την Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μετατρέποντάς την σε Βυζαντινή και κρατήθηκαν σε πνευματική εγρήγορση κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Με την επανάστασή τους, το 1821, απέκτησαν το πρώτο εθνικό ανεξάρτητο κράτος της ανατολικής Μεσογείου, συνδέθηκαν με τον δυτικό κόσμο, επεξέτειναν τα σύνορά τους και πήραν θέση ανάμεσα στους λαούς της σύγχρονης Ευρώπης – και του κόσμου.

Στο βιβλίο αυτό, μέσα από τις συζητήσεις της καθηγήτριας Ιστορίας Μαρίας Ευθυμίου με τον Μάκη Προβατά, προσεγγίζεται ο Ελληνισμός από τις απαρχές του μέχρι σήμερα, ανιχνεύονται οι ρίζες, τα θεμέλια και τα οδόσημα της Ιστορίας του. Πίσω από ημερομηνίες και γεγονότα υπάρχουν καιροί και χώροι πολύ μεγαλύτερης σημασίας. Υπάρχουν κομβικά πρόσωπα και συμβάντα που

δεν είναι πάντοτε τα προφανή.

«Πρόσεξις», κατά τον Πλάτωνα, είναι η προσπάθεια της ψυχής να μάθει. Το βιβλίο αυτό γράφτηκε με βαθιά πρόσεξη. (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

«ΤΑ ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ»

Από τον Θωμά Σιταρά

Τον Οκτώβριο 2020 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ μια νέα θεματική, πρωτότυπη έκδοση επιμελημένη από το γνωστό μέλος της Ε.Ο.Φ. αθηναιογράφο-συγγραφέα Θωμά Σιταρά, με τίτλο: «Τα ευτράπελα της διαφήμισης στο πέρασμα των χρόνων».

Αγγελίες, ειδοποιήσεις, ρεκλάμες, αλλά και ρεπορτάζ, ειδήσεις, σχόλια, χρονογραφήματα από την Παλιά Αθήνα (1834-1940).

Μια εκλαϊκευμένη λαογραφική, ιστορική προσέγγιση της καθημερινότητας της παλιάς Αθήνας μέσα από τις καταναλωτικές συνήθειες των ανθρώπων της εποχής, γραμμένη μάλιστα από τους ίδιους τους διαμορφωτές της.

Περιλαμβάνει ανέκδικτα κείμενα, πλήρως εικονογραφημένα και, όπου χρειάζεται, σχολιασμένα, ενώ σε ένθετες σελίδες παρουσιάζεται ένας μεγάλος αριθμός επιλεγμένων χαρακτηριστικών διαφημίσεων της εποχής. Ένα ευχάριστο ταξίδι στον κόσμο της διαφήμισης μιας αλλοτινής εποχής

Απόσπασμα πηγή: https://www.captainbook.gr/post/Ta_Eutrapela_Tis_Diaphimisis_StoPerasma_Ton_C_Panos_T 16/12/2020

«Το υπέροχο, απολαυστικό και τεκμηριωμένο αυτό βιβλίο χωρίζεται σε δέκα μέρη, μαζί με πρόλογο, εισαγωγή, βιβλιογραφία κλπ. Ξεκινάμε από την ιστορία της διαφήμισης, την ανάγκη και τις τεχνικές της ρεκλάμας, τις ξένες επιρροές, προχωράμε σε «Ρεκλάμες που ξεχώρισαν», σε ειδικές κατηγορίες και επιγραφές, για να φτάσουμε στο θέμα της γλώσσας, στη διαλέκτωση, στη βιτρίνα και στην υπαίθρια διαφήμιση. Βήμα βήμα ταξιδεύουμε από την αρχή της ρεκλάμας ως το σήμερα, γνωρίζουμε τον τελάλη («τη ζώσα αγγελία») και τις πρωτόλειες μορφές αναγγελιών και ειδήσεων, μαθαίνουμε πόσο σημαντικές ήταν οι εφημερίδες και ό,τι γραφόταν σε αυτές για την

πληροφόρηση του κόσμου και διαπιστώνουμε πως στην αρχή «κράχτης» ήταν το καλό όνομα του εμπόρου και όχι οι ανύπαρκτες ακόμη τότε επωνυμίες. Μου έκανε εντύπωση πόσο ταυτισμένη είναι η εξέλιξη της διαφήμισης με τις αλλαγές στην κοινωνία και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου καθώς και την «άρνηση» της ελληνικής αγοράς να ακολουθήσει τις μεθόδους οργάνωσης και προετοιμασίας της ρεκλάμας που είχαν εγγυημένα αποτελέσματα στο εξωτερικό: «Εμείς εξακολουθούμε να επιμένουμε παραδοσιακά», τονίζει ο συγγραφέας. Γι' αυτό στα πρώτα βήματα της ελληνικής αγοράς συναντάμε φαιδρά και ευτράπελα κείμενα που, παρ' όλ' αυτά, λειτουργούν άψογα για την προσέλκυση πελατείας.»

22

ΘΩΜΑΣ ΣΙΤΑΡΑΣ

«Ἡ χήρα...» ὁρεγομένη τρίτου γάμου ἐνέγραψεν ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου της συζύγου ἀποθνήσκοντος προπέρην: «Ἐνθάδε κεῖται ὁ Ἱερεμίας Χ. ἐβδομηκοντούτης. Ἄνε γέρθη δαπάνης τῆς χήρας αὐτοῦ, ἥτις ἐπέτεχεν αὐτῷ ἕως τῆς δικροῦς τῆς ἡλικίας τόπον θυγατρὸς».

Εἶναι ἀπίστευτο το τι διάβαζε κανεὶς ὄχι μόνο στις εφημερίδες ἀλλὰ ἀκόμα και σε κάποιες ταφόπλακες. (Λαμοδαίος, 1883)

Βέβαια ἄλλο τόσο ἀπίστευτο ἦταν ὅτι ἡ ὅλη προσπάθεια εἶχε θετικότερη κατάληξη.

«Εἰς το μαγαζεῖον του ἐντίμου κυρίου Σταμάτη Κουζουλούδη μεγαλοπαντοπώλου κοσμητοῦ της αγοράς της πρωτευούσης κατὰ την οδὸν Ερμού, βαστώντος την πρώτην δέσιν ως κεφαλὴν της αγοράς, εὐρίσκεται χανυγιάρι και κρασιά της πρώτης ποιότητος καὶ διάφορα ἄλλων ειδῶν τρόφιμα. Συσταίνωμεν εἰς το κοινόν τον ἐντίμον τούτον πολίτην...»

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Κείμενο και Φωτογραφίες από τον Νίκο Νίντο

Ένας χρόνος πέρασε από τότε, και όμως νομίζω ότι όλα άρχισαν χθες. Αρχές Νοέμβρη του 2019 είχαμε καταλήξει να περάσουμε τις γιορτές των Χριστουγέννων στη Νότια Αφρική. Ένα μήνα αργότερα είχαμε καταλήξει στο πρόγραμμα και στο πρακτορείο και είχαμε αρχίσει τις προετοιμασίες. Το πρόγραμμα περιελάμβανε εκτός από τη Νότια Αφρική και τις όμορες χώρες Σουαζιλάνδη, Ζιμπάμπουε και Μποτσουάνα.

Λίγα λόγια για την Νότια Αφρική που επίσημα ονομάζεται Δημοκρατία της Νότιας Αφρικής. Έχει έκταση 1.221.037 km² και πληθυσμό 59.622.350 κατοίκους. Με ανθρωπίνη παρουσία χιλιάδων ετών, η ιστορία της άλλαξε άρδην με την άφιξη των Ευρωπαίων. Πορτογάλοι αρχικά το 15^ο αι. για να ακολουθήσουν Ολλανδοί και Βρετανοί το 17^ο αι.. Οι κυρίαρχες ντόπιες εθνικές ομάδες ήταν οι Μπαντούι οι Κόσα και οι Ζουλού. Τελικά στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, οι Βρετανοί κυριάρχησαν στην περιοχή του Κέιπ Τάουν και οι Ολλανδοί (Μπόερς) προχώρησαν βορειανατολικά στην ενδοχώρα και ίδρυσαν το Ελεύθερο Κράτος της Οράγγης και το Τράνσβααλ. Παράλληλα, οι Ζουλού, υπό τη ηγεσία του Σάκα κατέκτησαν το μεγαλύτερο τμήμα της Ν. Αφρικής.

Η ανακάλυψη διαμαντιών το 1867 και χρυσού το 1884 στην ενδοχώρα, οδήγησε σε οικονομική ανάπτυξη αλλά και σε νέους πολέμους. Οι Βρετανοί νίκησαν τους Ζουλού και τους Μπόερς και η χώρα έγινε αυτοδιοικούμενη Βρετανική αποικία. Το 1931 η Ένωση της Νότιας Αφρικής ανεξαρτητοποιήθηκε. Το 1948, η κυβερνούσα λευκή μειοψηφία υιοθέτησε την τακτική του απαρτχάιντ, (πολιτική φυλετικού διαχωρισμού) το οποίο καταργήθηκε το 1991. Το 1994, ο Νέλσον Μαντέλα έγινε ο πρώτος μαύρος Πρόεδρος της Νότιας Αφρικής. Φυλετικά το 79,2% είναι Μαύροι Αφρικανοί, το 8,9%, Λευκοί, το 8,9% Έγχρωμοι και Ασιάτες το 2,5%. Στη χώρα ζουν περίπου 5 εκατομμύρια παράνομοι μετανάστες. Το 79,8% του πληθυσμού είναι Χριστιανοί και το 15,1% άθεοι.

Η χώρα έχει έντεκα επίσημες γλώσσες. Οι τέσσερις πιο κοινές γλώσσες είναι η Ζουλού η Κόσα τα Αφρικάανς (με βάση τα Ολλανδικά) και τα Αγγλικά.

Αλλά ας επανέλθω στην εκδρομή. Η ποθητή μέρα έφθασε. Η παραμονή των Χριστουγέννων μας βρήκε στο αεροδρόμιο. Θα πετάγαμε για Ζυρίχη και από εκεί για Κέιπ Τάουν. Την ημέρα των Χριστουγέννων πρωί-πρωί προσγειωθήκαμε στην πανέμορφη αυτή πόλη. Δημιουργήθηκε από τους Ολλανδούς σαν πόλη το 1652. Είναι η νομοθετική πρωτεύουσα της χώρας. Έχει 3 εκατομμύρια κατοίκους. Είναι κτισμένη στους πρόποδες του Table Mountain (επίπεδο βουνό) που κυριαρχεί στην τοπογραφία της και ορίζει την μοναδικότητά της.

Το κλίμα είναι ιδιαίτερο. Συνήθως η ηλιοφάνεια, συνοδεύεται με ισχυρούς ανέμους και η συννεφιά με νηνεμία. Ευχαριστώντας την καλή

μας τύχη και την συννεφιά ανεβήκαμε με το τελεφερίκ στο Table Mountain. Είχαμε μια αρκετά καλή εικόνα της πόλης από ψηλά, όταν βέβαια μας επέτρεψαν τα σύννεφα. Η περιήγηση στο ιστορικό κέντρο του Κέιπ Τάουν περιελάμβανε την πολύχρωμη γειτονιά των μουσουλμάνων και τα σημαντικά κτίρια της πόλης. Θαυμάσαμε εξωτικά φυτά στο πάρκο Kirstenbosch και γνωρίσαμε το παλιό λιμάνι της πόλης, γνωστό ως Water Front. Το δείπνο στο ξενοδοχείο, που λόγω ημέρας ήταν ιδιαίτερα επιμελημένο και ένας βραδινός περίπατος στο Water Front, ολοκλήρωσε την ημέρα μας.

Την επόμενη ημέρα ταξιδέψαμε προς Νότο, με στόχο ένα από τα πιο διάσημα γεωγραφικά ορόσημα στον πλανήτη, το Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας. Διατρέξαμε την περιοχή του Εθνικού Πάρκου του Ακρωτηρίου και επισκεφθήκαμε τον παλιό Φάρο. Ο Βαρθολομαίος Ντιάτς το είχε προσπεράσει χωρίς να το δει γιατί μια καταιγίδα τον ανάγκασε να απομακρυνθεί από την ακτή. Στην επιστροφή του είδε το ακρωτήριο, το οποίο ονόμασε ακρωτήριο των Καταιγίδων, αλλά ο βασιλιάς Ιωάννης Β' το μετονόμασε σε Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας. Στην Boulders Beach απολαύσαμε μία αποικία πιγκουίνων και στο ψαροχώρι Simon καλό φαγητό. Τελευταίος σταθμός το Hout Bay με αποικία από φώκιες.

■ Το άγαλμα του Νέλσον Μαντέλλα

Στις 27 του μήνα πραγματοποιήσαμε ένα οδοιπορικό 420 χλμ. τη Διαδρομή των Κήπων. Ήταν μία όμορφη διαδρομή διαμέσου του ημι-ερημικού τοπίου της Little Karoo που κατέληγε πόλη Ούτσχορν (Oudtshoorn). Πόλη περίπου 70.000 κατοίκων, είχε παρουσιάσει τεράστια ανάπτυξη στα τέλη του 19ου αιώνα, όταν η μόδα κατά τη Βικτωριανή εποχή θεωρούσε απαραίτητο αξεσουάρ τα φτερά στρουθοκαμήλων. Σήμερα οι παραγγελίες φτερών περιορίζονται για καρναβάλια με κυριότερο καταναλωτή το καρναβάλι του Ρίο. Κοντά στην πόλη επισκεφτήκαμε μία φάρμα εκτροφής στρουθοκαμήλων. Μάθαμε τα είδη τους, το πώς διατρέφονται και μεγαλώνουν και δοκιμάσαμε το νόστιμο και υγιεινό τους κρέας.

Η επόμενη ημέρα ξεκίνησε με την επίσκεψη των σπηλαίων Κανγκκού, ένα υπόγειο δίκτυο από αίθουσες και περάσματα, με εντυπωσιακούς σταλακτίτες και σταλαγμίτες. Συνεχίσαμε νότια στο κόλπο Mossel όπου το 1488 αποβίβαστηκε ο Βαρθολομαίος Ντιάζ.

Στο ομώνυμο μουσείο θαυμάσαμε το αντίγραφο της Καραβέλας του και κατανοήσαμε τις προσπάθειες των Πορτογάλων για τον Ανατολικό δρόμο προς Ινδία. Μέσω μιας πανέμορφης διαδρομής περίπου 100χλμ. του Garden Route καταλήξαμε στη Νάισνα (Knysna) μια τουριστική πόλη περίπου 86.000 κατοίκων. Περιηγηθήκαμε την πόλη που ήταν ενδιαφέρουσα, συναντήσαμε μάλιστα και Έλληνες Νοτιοαφρικανούς.

Στις 29 του μήνα η μέρα ήταν αφιερωμένη στην φύση. Η Νάισνα είναι κτισμένη σε μια λιμνοθάλασσα που δημιουργούν οι εκβολές του ομώνυμου ποταμού. Στην άκρη της λιμνοθάλασσας δυο ασβεστολιθικοί χερσόνησοι οι Knysna Head αφήνουν ένα στενό πέραςμα για να ενωθεί με τον Ινδικό Ωκεανό. Διασχίσαμε με σκάφος τη λιμνοθάλασσα πρωωθηθήκαμε στη άκρη της δυτικής χερσονήσου στο Πάρκο Featherbed. Εκεί ο συνοδός φυσιοδίφης μας ενημέρωσε για την πανίδα και τη χλωρίδα της περιοχής. Η επιστροφή έγινε με τα πόδια και κατέληξε στη βάση του πάρκου. Εκεί μας περίμενε ένα τεράστιος μπουφές. Φυσικά τον τμήσαμε δρόντως.

Την επόμενη μέρα μετά από διαδρομή 267χλμ, γνωρίσαμε το Πορτ Ελίζαμπεθ. Με ανθρώπινη παρουσία 65.000 ετών, σαν σύγχρονη πόλη δημιουργήθηκε το 1820 από Βρετανούς έποικους. Σήμερα έχει πληθυσμό περίπου 1,4 εκατομμύρια κατοίκους, είναι δε το τρίτο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας. Η επίσκεψή μας, επικεντρώθηκε στην περιοχή του Δημαρχείου και του Donkin Reserve.

Κατά τις 15.30 πετάξαμε για τον τελικό προορισμό της ημέρας την πόλη Ντέρμπαν. Με ανθρώπινη παρουσία 100.000 ετών, η ιστορία της σαν πόλη αρχίζει το 1824 όταν οι Ζουλού παραχώρησαν στους Βρετανούς μια λωρίδα γης στο κόλπο Natale. Σήμερα έχει πληθυσμό 3,2 εκατομμύρια κατοίκους και είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας. Η περιήγησή μας ξεκίνησε από το Δημαρχείο και κατέληξε σε τοπικό παραλιακό εστιατόριο, όπου δοκιμάσαμε παραδοσιακά εδέσματα της περιοχής. Μετά το δείπνο περπατήσαμε σε ένα τμήμα της διαδρομής Χρυσό Μίλι, που είναι μια τουριστική παραθαλάσσια περιοχή μήκους περίπου 6χλμ. με ξενοδοχεία, παμπ, προβλήτες, αμμουδιές και πάγκους με χειροτεχνήματα.

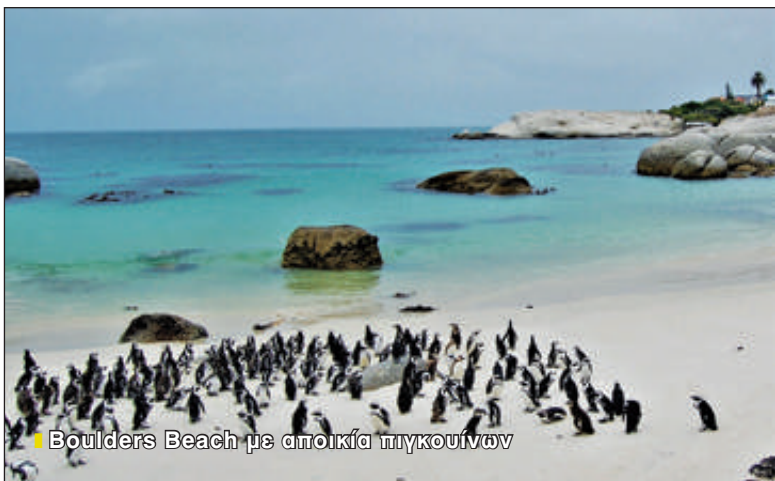
Την τελευταία ημέρα του χρόνου αποχαιρέτησαμε το Ντέρμπαν και προχωρήσαμε προς βορρά. Εγκαταλείψαμε τα παράλια και μπήκαμε στην ενδοχώρα στη χώρα των Ζουλού στη περιοχή των Χιλίων Λόφων. Στα 250χλμ σταματήσαμε σε μια εγκατάσταση των Ζουλού. Εκεί μάθαμε ενδιαφέροντα στοιχεία για τη ζωή και τον πολιτισμό τους, παρακολουθήσαμε παραδοσιακούς χορούς και δοκιμάσαμε την παραδοσιακή τους κουζίνα.

■ Κέιπ Τάουν & Table Mountain

■ Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας

■ Boulders Beach με αποικία πιγκουίνων

■ Εγκατάσταση των Ζουλού

■ Ούτσχορν φτερά στρουθοκαμήλων

■ Ντέρμπαν Χρυσό Μίλι

■ Πάρκο Χλουχλούε

■ Εθνικό πάρκο Kruger

Κοντά ήταν η περιοχή του Χλουχλούε όπου κάναμε και το πρώτο μας σαφάρι. Στόχος ενός αποτελεσματικού σαφάρι είναι το «big five» δηλαδή να μπορέσει να δει κάποιος λιοντάρια, λεοπαρδάλεις, βούβαλους, ρινόκερους και ελέφαντες. Στόχος βέβαια που πολλές φορές δεν επιτυγχάνεται αλλά, το παν είναι να ζήσεις την εμπειρία της επαφής με την άγρια φύση. Μπήκαμε στα τζιπ και η περιπέτεια άρχισε. Στην είσοδο περίπου του πάρκου μας υποδέχτηκαν αντιλόπες και μετά η απέραντη Σαβάνα. Ξαφνικά στο δρόμο επάνω, μας χαιρέτισαν δύο ρινόκεροι (big one). Σε αβρόντια συναντήσαμε ζέβρες και βουβάλια (big two), ενώ μια ομάδα από καμηλοπαρδάλεις μας αποχαιρέτησε στην έξοδο. Σε 50χλμ βρισκόταν το ξενοδοχείο μας το Ghost Mountain Inn το καλύτερο μέρος για την αλλαγή της χρονιάς. Μπουφέδες απέραντοι με ότι μπορούσε να ζητήσει η ψυχή η μάλλον η κοιλιά μας. Ζωντανή ορχήστρα και πολύ κέφι.

Η ομάδα μας σχετικά κουρασμένη από τις «συγκινήσεις» της ημέρας, εγκατέλειψε την ομήγυρη και αλλάξαμε χρονιά νωρίτερα από το κανονικό. Ο αρχηγός είχε φροντίσει για πίτα, γλυκά και ποτά. Γυρίζοντας στο δωμάτιο άκουσα το candlelight waltz τον κλασικό αποχαιρετισμό των Βρετανών του Robert Burns. Ο χρόνος άλλαξε (κανονικά αυτή τη φορά) και τις μελαγχολικές αποχαιρετιστήριες νότες ακολούθησαν ξέφρενοι κεφάτοι ρυθμοί για τον ερχομό του νέου χρόνου. Χαιρόμασταν τότε, αλλά που να ξέραμε τι θα μας επιφύλασσε το 2020!!!

Νωρίς το πρωί αναχωρήσαμε για το βασίλειο της Σουαζιλάνδης, που κανονικά πρέπει να αποκαλείται «Εσουατίνι», δηλαδή «η χώρα των Σουαζί». Είναι ένα περικλειστο κράτος, ανάμεσα στη Νότια Αφρική και τη Μοζαμβίκη που από το 1968 αποτελεί ανεξάρτητο κράτος. Έχει έκταση 17.363km² και πληθυσμό 1,6 εκατομμύρια. Πρωτεύουσά της είναι η Μπαμπάνε αλλά υπάρχει και η Λομπάμπα, η βασιλική πρωτεύουσα όπου βρίσκεται η μόνιμη κατοικία του βασιλιά. Η εξαιρετικά φτωχή χώρα, έχει ένα πολυδάπανο απόλυτο μονάρχη που κυβερνά με την βοήθεια της μητέρας του και έχει 14 συζύγους.

Διασχίσαμε την χώρα, ξαναπήκαμε στη Νότια Αφρική και σε μισή ώρα φτάσαμε στο Kruger National Park. Δημιουργήθηκε από τον πρόεδρο Πολ Κρούγκερ το 1898 σαν προστατευόμενη περιοχή των άγριων ζώων της περιοχής. Έχει έκταση 19.633τ.χλμ., μεγαλύτερο δηλαδή από την Σουαζιλάνδη. Στην είσοδο αυτού του πάρκου μας υποδέχτηκαν ελέφαντες (big three). Ο οδηγός του τζιπ βιαζόταν, έχουμε κάτι καλύτερο πιο πέρα, λιοντάρια. Όντως σε λίγο τα είδαμε. Κάτω από ένα δένδρο, το είχαμε ρίξει σε βαθύ ύπνο, ενώ οι λέαινες είχαν ξαμοληθεί για να βρουν τροφή. Λίγο αργότερα είχαμε μια καλύτερη παρουσία του λιονταριού (big four) όταν πέρασε μπροστά ψάχνοντας μάλλον τη λέαινα που δεν του είχε φέρει φαγητό. Το μενού συμπληρωνόταν με αγέλες από αντιλόπες, γαζέλες, ρινόκερους ελέφαντες κλπ. Κοντά στην έξοδο συναντήσαμε και την λεοπαρδαλή (big five). Ευτυχώς από τόσα που είδαμε συνεχίσαμε για το ξενοδοχείο στη νοτιοδυτική παρυφή του πάρκου.

Στις 2 του μήνα κάναμε μια πρωινή επίσκεψη στο πάρκο Kruger όπου γνωρίσαμε το Αφρικανικό αγριόσκυλο τον Λυκάωνα. Μετά από εκεί φύγαμε για το Γιοχάνεσμπουργκ. Τριακόσια σαράντα χλμ. μας χώριζαν από το οικονομικό και εμπορικό κέντρο της χώρας. Η πόλη έχει πολλά ονόματα και τα περισσότερα από αυτά, όπως το Εγκόλι και Γκάουτενγκ, σημαίνουν "τόπος του χρυσού". Και πράγματι είναι η πλουσιότερη πόλη της χώρας.

Η περιοχή κατοικείτο από τους Μπαντού και από λίγους Ευρωπαίους. Ουσιαστικά αναπτύχθηκε σαν πόλη μετά το 1880, όταν ανακαλύφθηκε χρυσός στην περιοχή. Ο πληθυσμός της πόλης είναι περισσότερο

από 3 εκατομμύρια. Δεν είναι πρωτεύουσα της χώρας αλλά στεγάζει το νοτιοαφρικανικό συνταγματικό δικαστήριο (το ανώτατο Δικαστήριο της Ν. Αφρικής). Το απόγευμα φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας που βρισκόταν στην περιοχή Sandton βόρεια του Γιοχάνεσμπουργκ. Την ημέρα συμπλήρωσε μια βραδινή βόλτα μετά το φαγητό στο κέντρο του Sandton.

Η επόμενη ημέρα άρχισε με εποχούμενη, λόγω ασφαλείας, ξενάγηση στην πόλη του Γιοχάνεσμπουργκ που τέλειωσε στο μουσείο του «Απαρχάιντ». Φυσικά αναφερόταν και στη ζωή του Νέλσονα Μαντέλα και του Έλληνα «αδελφού» του και δικηγόρου του Γιώργου Μπίζου. Στο Σοβέτο, που υπήρξε μία από τις σημαντικότερες περιοχές κατά την περίοδο του Απαρχάιντ, καθώς αποτελούσε γκέτο του μαύρου πληθυσμού της πόλης και απ' όπου ξεκίνησε το κίνημα των μαύρων κατά του ρατσισμού, επισκεφτήκαμε και το σπίτι του Νέλσονα Μαντέλα, το οποίο έχει μετατραπεί σε μουσείο. Την ξενάγηση, τελειώσαμε στο Gold Reef City, μια ευφάνταστη ανάπλαση του Γιοχάνεσμπουργκ της δεκαετίας του 1890. Επισκεφθήκαμε ένα παλαιό ορυχείο και περιηγηθήκαμε στο θεματικό και ψυχαγωγικό πάρκο που παρουσιάζει την μεταμόρφωση της περιοχής από «οικισμό χρυσαυρύχων» σε μία μοντέρνα και ζωντανή πόλη.

Στις 4 του μήνα, αναχωρήσαμε για την Πραιτόρια που αποτελεί μια από τις τρεις πρωτεύουσες της Ν. Αφρικής, την εκτελεστική, αλλά de facto είναι και πρωτεύουσα της χώρας. Ιδρύθηκε το 1855 από τον Μαρτίνους Πρετόριους τον πρώτο πρόεδρο της χώρας. Σήμερα έχει 2,5 εκατομμύρια κατοίκους. Επισκεφθήκαμε το Μνημείο Βουρτρέκερς, που θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά της χώρας και μνημονεύει τη μετακίνηση των Αφρικάνερ από το Ακρωτήριο, τη δεκαετία του 1830 προς την ενδοχώρα.

Μετά από μια περιήγηση στο κέντρο της πόλης, επισκεφτήκαμε τα κτήρια της Ένωσης που αποτελούν την επίσημη έδρα της κυβέρνησης της Ν. Αφρικής και στεγάζουν επίσης τα γραφεία του Προέδρου. Η εκδρομή κατέληξε σε τοπικό εστιατόριο με εξαιρετική κουζίνα και Έλληνα ιδιοκτήτη.

Την επόμενη ημέρα πετάξαμε για Ζιμπάμπουε. Την εποχή της αποικιοκρατίας ήταν βρετανική αποικία και ονομαζόταν Νότια Ροδεσία. Έγινε ανεξάρτητη το 1965 ως Ροδεσία. Εφάρμοσε πολιτική Απαρχάιντ μέχρι το 1980, που η εξουσία πέρασε στην μαύρη πλειοψηφία και η χώρα μετονομάστηκε σε Ζιμπάμπουε. Το όνομα Ζιμπάμπουε σημαίνει "πέτρινο σπίτι" και προέρχεται από τα τεράστια πέτρινα οικοδομήματα, ερείπια της αρχαίας πόλης της Μεγάλης Ζιμπάμπουε, που βρίσκονται διάσπαρτα σε μια έκταση 7.200 στρεμμάτων, νότια της περιοχής Μασβίγκο. Έχει έκταση 390.580km² και πληθυσμό 15,5 εκατομμύρια κατοίκους. Πρωτεύουσά της είναι η Χαράρε. Τα οικονομικά προβλήματα της χώρας είναι εντονότατα, με κυριότερο τον καλπάζοντα πληθωρισμό, ο οποίος είναι και ο υψηλότερος στον κόσμο.

Αμέσως επισκεφθήκαμε τους φημισμένους Καταρράκτες της Βικτώριας. Βρίσκονται μεταξύ της Ζάμπια και της Ζιμπάμπουε, δημιουργούνται από τον ποταμό Ζαμβέζι και είναι από τους μεγαλύτερους καταρράκτες του κόσμου. Το όνομα "Βικτώρια", δόθηκε από τον Ντέιβιντ Λίβινγκστον προς τιμή της Βασίλισσας Βικτώριας και χρησιμοποιείται από την Ζιμπάμπουε, ενώ η Ζάμπια χρησιμοποιεί το όνομα Mosi-oa-Tunya "Ο καπνός που βροντά". Εντυπωσιασμένοι από τους καταρράκτες, επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο και ετοιμαστήκαμε για το δείπνο. Έγινε σε ένα υπέροχο παραδοσιακό εστιατόριο με ωραία φαγητά και τοπικούς χορούς. Η συμμετοχή των θεατών στα δρώμενα, χάλασε την αυθεντικότητα, όμως αύξησε το κέφι.

Πρωινή αναχώρηση για το κράτος της Μποτσουάνα. Έχει έκταση

Καταρράκτες Βικτώριας

Εθνικό πάρκο Chobe

581.730 km² και πληθυσμό 2,5 εκατομμύρια κατοίκους. Είναι μια από τις πιο αραιοκατοικημένες χώρες στο κόσμο μια και το 70% καλύπτεται από την έρημο Καλαχάρι. Πρωτεύουσά της είναι η Γκαμπορόνε. Βρετανικό προτεκτοράτο. Έγινε ανεξάρτητη το 1966. Ήταν κάποτε μία από τις πιο φτωχές χώρες στο κόσμο, αλλά μεταμορφώθηκε σε μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες, μια και διαθέτει αδαμαντωρυχεία.

Επισκεφτήκαμε και το εθνικό πάρκο Chobe. Το πρωί πραγματοποιήσαμε μια κρουαζιέρα στον ποταμό Chobe. Αποτελεί το σύνορο της Μποτσουάνα με την Ναμίμπια. Το νησάκι Κασικίλι στο μέσο του ποταμού, υπήρξε αιτία μακροχρόνιας διαμάχης μεταξύ των δυο χωρών, που έληξε το 1999 με απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου, το οποίο έκρινε ότι το νησί ανήκει στην Μποτσουάνα. Γευματίσαμε σε τοπικό εστιατόριο και συνεχίσαμε το απόγευμα οδικά. Ο κατάλογος των ζώων αυξήθηκε. Πέρα από ένα λιοντάρι που κοιμόταν, είδαμε κροκόδειλο, αγέλες ελεφάντων αλλά και ελάφια, ιπποπόταμους και πολλά είδη αντιλόπης, μερικά από αυτά σπάνια, όπως lechwe και ruku. Αργά το απόγευμα επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο μας.

Η τελευταία ημέρα έφτασε. Το μεσημέρι αποχαιρέτησα με το ξενοδοχείο μας και πετάξαμε για Γιοχάνεσμπουργκ και μέσω Ζυρίχης προσγειωθήκαμε στην Αθήνα και στην πραγματικότητα, νωρίς το απόγευμα της επόμενης ημέρας. Το όνειρο τέλειωσε, αλλά οι ωραίες στιγμές που ζήσαμε θα μείνουν για πάντα στη μνήμη μας...

ΥΓ 1. Θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στο ταξιδιωτικό πρακτορείο Cosmorama, για την άριστη οργάνωση της δύσκολης αυτής εκδρομής και στον αρχηγό-ξεναγό κ. Δημήτρη Παγανό που με άριστα το 10 θα τον βαθμολογούσα 10 με τόνο.

ΥΓ 2. Για τη συγγραφή του άρθρου χρησιμοποίησα βασικά το πρόγραμμα του πρακτορείου με συμπληρωματικές πληροφορίες από την Wikipedia

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΟΦ

■ Υμηττός, ανεβαίνοντας στο Κορακοβούνι

28/06/2020 ΕΚΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΙΘΑΙΡΩΝΑ

Την Κυριακή 28/06/20 μια μικρή ομάδα Εοφίτων πραγματοποιήσαμε εκδρομή στον Κιθαιρώνα. Η μετακίνηση έγινε με Ι.Χ. μέχρι το σημείο εκκίνησης της πορείας. Στη συνέχεια ξεκινήσαμε όλοι από την πηγή Τσία μετά τα Βίλια. Σε 2 ώρες φτάσαμε στο καταφύγιο και συνεχίσαμε για την πρώτη κορυφή. Από εκεί επιστρέψαμε προς την πηγή Τσία και στην συνέχεια κατεβήκαμε στο Πόρτο Γερμενό για μπάνιο. Τέλος καταλήξαμε στις Μουριές για να κλείσουμε την ημέρα με ένα παρεϊστικό γεύμα.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Κιθαιρώνας, στην διαδρομή προς το Καταφύγιο

14/06/2020

ΥΜΗΤΤΟΣ - ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ – ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ (ορειβατική)

Την Κυριακή 14/06/2020 δώσαμε ραντεβού το πρωί στο πυροφυλάκιο της Καισαριανής έχοντας μετακινηθεί ως εκεί με Ι.Χ. ή συγκοινωνία, προκειμένου να πραγματοποιήσουμε πεζοπορία στον Υμηττό. Ο καιρός ήταν καλός αλλά με αρκετή ζέση. Η πορεία πέρασε από τον λόφο των Ταξιάρχων με το εκκλησάκι του Αγίου Μάρκου, το Αισθητικό Δάσος και το μονοπάτι πάνω από την Καλοπούλα που βγάζει σε χωματόδρομο. Στην συνέχεια ανηφορήσαμε από το μονοπάτι **10**. Οι περισσότεροι έκαναν μία μικρή παράκαμψη για να ανέβουν σε κορυφή δίπλα από τις κεραίες με ωραία θέα. Συνεχίσαμε κατηφορίζοντας για το κτίριο του ΟΤΕ. Σε άνοιγμα δίπλα κάναμε ένα μικρό πικ-νικ κρατώντας πάντα τις αποστάσεις μας λόγω του κορονοϊού. Επιστρέψαμε νωρίς το απόγευμα στο πυροφυλάκιο της Καισαριανής από το μονοπάτι **5** που περνάει από τον Πύργο της Ανθούσας έχοντας συμπληρώσει 6.30 ώρες.

Το **Αισθητικό Δάσος Υμηττού** (Καισαριανής) απλώνεται από την άκρη της πόλης μέχρι τις βραχώδεις πλαγιές του Υμηττού, στα 760 μέτρα υψόμετρο στη δυτική πλευρά του όρους Υμηττού. Συνορεύει Βόρεια, Ανατολικά και Νότια με τις βραχώδεις πλαγιές του Υμηττού και Δυτικά με την Πανεπιστημιούπολη Αθηνών και τους δήμους Καισαριανής και Βύρωνα. Η συνολική έκταση του δάσους είναι 4.460 στρέμματα. Ενώ έχει πολλά και ωραία μονοπάτια με πολύ πράσινο από την πλευρά της Καισαριανής και του Κουταλά δυστυχώς πολλά από αυτά έχουν χαλάσει από τους ποδηλάτες. Επίσης υπάρχει ο κίνδυνος ατυχήματος από ποδήλατο ιδιαίτερα τα Σάββατο-Κύριακα. Θα έπρεπε από κάποιον επίσημο φορέα να χωριστούν τα μονοπάτια σε πεζοπορικά και ποδηλατικά. Αξιοθέατα στον Βόρειο και κεντρικό Υμηττό, είναι η Μονή Καισαριανής, οι εκκλησίες του Αγίου Μάρκου και Ταξιάρχων, το Εωκλήσι της Ανάληψης, τα μοναστήρια του Αγ. Ιωάννη Προδρόμου και του Αγ. Γεωργίου Κουταλά, η Μονή Αστερίου και ο πύργος της Ανθούσας.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

19/07/2020

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ ΣΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΙ
ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.**

Την Κυριακή 19/07/2020 παραμονή της εορτής του Προφήτη Ηλία στις 19.00 παρουσία πολλών μελών και φίλων της Ε.Ο.Φ. πραγματοποιήσαμε στο εκκλησάκι μας στο Κτήμα στο Μάτι Εσπερινό και Αρτοκλασία προσθέτοντας έτσι ακόμα μια ανάμνηση στο ντουλάπι του χρόνου από την ιστορία των 65 χρόνων ζωής στο Κτήμα.

Δεν ξεχνάμε τους φίλους μας που χάθηκαν στην καταστροφική φωτιά του Ματιού στις 23/07/2018. Ευχόμαστε να ξεπεραστούν τα δεινά που τα τελευταία χρόνια μαστίζουν την εποχή μας, ώστε γρήγορα να ξαναβρούμε τις παλιές αγαπημένες συνήθειες της ζωής μας και του Συλλόγου μας.

Φωτογραφίες από τον Δημήτρη Παγουλάτο

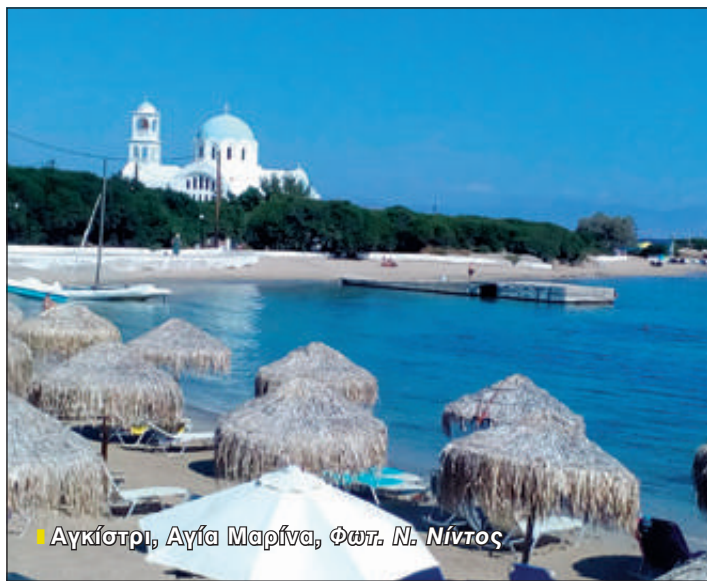

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΟΦ

■ Στην διαδρομή από Μεγαλοχώρι προς παραλία Δραγωνέρα

■ Αγκίστρι, Αγία Μαρίνα, Φωτ. Ν. Νίντος

06/09/2020 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ

Στην ΕΟΦ μας είναι θεσμός χρονιά - παρά χρονιά να κάνουμε μια Καλοκαιρινή διήμερη ή μονοήμερη εξόρμηση στο γραφικό Αγκίστρι του Αργοσαρωνικού για ήρεμες πεζοπορίες και να γευτούμε χαλαρά την γαλήνη του τοπίου με τα φανταστικά νερά του, τα όμορφα χωριά του, το μυρωδάτο πευκοδάσος του και τα τέλεια γραφικά ταβερνάκια του.

Τα χωριά του νησιού είναι τέσσερα συνολικά: Η Σκάλα (που είναι και το βασικό λιμάνι), το Μετόχι, ο Μύλος και τα Λιμενάκια. Ειδικά, το γραφικό Μετόχι αξίζει να το γνωρίσει κάποιος περπατώντας τα ήσυχα δρομάκια του. Για τις μετακινήσεις ανάμεσα στα χωριά και στις πιο γνωστές παραλίες υπάρχει και λεωφορείο που εξυπηρετεί τους επισκέπτες του νησιού

Την Κυριακή 6/9/2020 συναντηθήκαμε στον Πειραιά για μια ημερήσια εκδρομή με προορισμό το Αγκίστρι που περιελάμβανε μπάνιο και πεζοπορία. Στις 9.00 η ώρα αναχωρήσαμε με το πλοίο και μετά από 1 ώρα και 35 λεπτά φτάσαμε στο Αγκίστρι. Κάποιοι από την ομάδα έμειναν στον Μύλο ή αλλιώς Μεγαλοχώρι για να περάσουν χαλαρά την ημέρα τους. Οι υπόλοιποι ξεκινήσαμε την πορεία και διασχίζοντας το Μεγαλοχώρι συνεχίσαμε παίρνοντας διάφορους χωματόδρομους μέσα στο πευκοδάσος του νησιού και μετά από 3 ώρες και 40' λεπτά φθάσαμε στην παραλία Δραγωνέρα όπου απολαύσαμε ένα εξαιρετικό μπάνιο στα βαθυγάλαζα πεντακάθαρα νερά της.

Ένα επιπλέον πλεονέκτημα για το νησί, είναι οι μικρές αποστάσεις που καλύπτονται ακόμη και με τα πόδια. Δέκα άτομα από εμάς, θελήσαμε να επιστρέψουμε με το λεωφορείο, αλλά δεν υπήρχαν αρκετές θέσεις. Μόνο δύο κατάφεραν να μπουν έτσι οι υπόλοιποι, επιστρέψαμε στην Σκάλα από ασφαλτο μετά από 1 ώρα. Αναχωρήσαμε με το πλοίο των 19.00 για τον Πειραιά.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Στην διαδρομή από Μεγαλοχώρι προς την παραλία Δραγωνέρα

■ Γέφυρα στον Βουραϊκό

■ Οι Γραμμές του Οδοντωτού Σιδηρόδρομου

13/09/2020 ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΣΤΟ ΒΟΥΡΑΪΚΟ

Αν και δεν συγκεντρωθήκαμε αρκετά άτομα (από το φόβο του κορονοϊού), για να μετακινηθούμε με πούλμαν, οι περισσότεροι ανήσυχοι, ένθερμοι και φανατικοί των δραστηριοτήτων στη φύση δεν πτοήθηκαν και έτσι δημιουργήθηκε μια ομάδα που έλαβε μέρος στην εκδρομή χρησιμοποιώντας για την μετακίνησή της μερικά Ι.Χ.

Το φαράγγι του Βουραϊκού είναι η θεαματικότερη σιδηροδρομική γραμμή των Βαλκανίων. Η μυθολογία θέλει τον Ηρακλή να σχίζει τον βράχο με μια σπαθιά στην θέση «Πόρτες» για να φτάσει στον Ευρυσθέα ή κατ' άλλους στην αγαπημένη του Βούρα την κόρη της Ελίκης που πήρε και το όνομά του ο «Βουραϊκός». Αφού φτάσαμε στις 10.30π.μ. στον τόπο εκκίνησης, ξεκινήσαμε 10 άτομα την ανάβαση προς την Ζαχλωρού. Σε αυτήν την ειδική πορεία πρέπει κανείς να γνωρίζει τα δρομολόγια του τραίνου του Οδοντωτού, (από πάνω προς τα κάτω και αντίστροφα), για να μην βρεθεί κατά την πορεία σε τούνελ ή πάνω σε γέφυρα. Η πορεία ως τον πρώτο σταθμό (Νιάματα) είναι σε ίσιο δρόμο. Μετά από περίπου άλλη 1 ώρα αρχίζει η ανηφόρα και μετατρέπεται η γραμμή σε οδοντωτός. Μετά ισιώνει πάλι και αργότερα γίνεται πάλι οδοντωτός (άλλες δύο φορές). Περάσαμε περίπου πέντε γέφυρες που θέλουν προσοχή. Περίπου 2χλμ πριν την Ζαχλωρού υπάρχει διχάλα με δύο τούνελ τα οποία οδηγούν στο ίδιο σημείο, αλλά το δεξί θέλει και χρήση φακού.

Στις 14.30 φτάσαμε στην Ζαχλωρού. Κάποιοι από εμάς γευματίσαμε εκεί και μετά όλοι μαζί πήραμε τον Οδοντωτό για το Διακοφτό. Όπως πάντα, η επαφή με την φύση σε συνδυασμό με την πεζοπορία, μας αποζημίωσε, αφήνοντας μας μια πάρα πολύ όμορφη αίσθηση ικανοποίησης, γιατί υλοποιήσαμε το πρόγραμμά μας, έστω και με αυτές τις αντίξοες λόγω του κορονοϊού συνθήκες.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Βουραϊκός, στην πορεία

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΟΦ

16/09/2020

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΚΠΙΣΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΦΛΟΙΣΒΟ

Την Τετάρτη 16/09/2020, για άλλη μια φορά, περιηγηθήκαμε στους χώρους του **Κέντρου Πολιτισμού Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος**. Περπατήσαμε μέσα στο πάρκο, δίπλα στην λίμνη και ανεβήκαμε στον Φάρο, (όπως ονομάζεται το υψηλότερο σημείο του **ΚΠΙΣΝ**) στον οποίο έχει πρόσβαση ο κάθε επισκέπτης και από εκεί μπορεί να απολαύσει μια αξεπέραστη θέα 360° μοιρών που εκτείνεται σε όλη την διάταξη του Πάρκου και έχει ορίζοντα από την Ακρόπολη έως τον Σαρωνικό.

Στην συνέχεια, παρακολουθήσαμε την μαγική επίδειξη των υδάτων του σιντριβανιού, συνοδεία μουσικής, (Για όσους ενδιαφέρονται επαναλαμβάνεται κάθε τέταρτο.). Ακολούθησε μια ρομαντική παραλιακή πεζοπορία μέχρι τον Φλοίσβο με επιστροφή από τα ίδια. Κάποιοι κάθισαν στα τραπέζια μπροστά στην λίμνη με τα σιντριβάνια για ένα ποτό. Την ομάδα μας ακολούθησαν αρκετά νεαρά άτομα.

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος μετά από διεθνή διαγωνισμό, επέλεξε τον Renzo Piano και το αρχιτεκτονικό του γραφείο Renzo Piano Building Workshop για τη μελέτη και το σχεδιασμό του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (**ΚΠΙΣΝ**). Ο σχεδιασμός του και η κατασκευή του, συμπεριλαμβανομένων των πόρων που διατέθηκαν, συνέβαλαν στην αναμόρφωση της περιοχής της Καλλιθέας και του Φαληρικού Δέλτα καθώς και στην ποιοτική και αισθητική αναβάθμιση της ζωής των κατοίκων των γύρω περιοχών.

Φωτογραφία από τον Γιώργο Ιορδάνου

20/09/2020 ΠΑΡΝΗΘΑ

(ΦΥΛΗ - ΦΡΟΥΡΙΟ ΦΥΛΗΣ- ΡΕΜΑ ΘΟΔΩΡΑΣ)

Ως «Φυλή» παλαιότερα εννοούσαν την περιοχή με κέντρο την Αγία Παρασκευή Φυλής, που εκτεινόταν προς το φρούριο Φυλής, το Βουνό της Φυλής, τη θέση της Μονής Κλειστών, το Άρμα, και το Σπήλαιο του Πανός.

Το φρούριο Φυλής βρίσκεται σε υψόμετρο 680 μ. (Ίδιο ακριβώς υψόμετρο με το Σπήλαιο του Πανός.), κατασκευάστηκε περί το 337π.Χ. και σύμφωνα με κάποια ευρήματα είναι νεότερο από εκείνο που υπήρχε αρχικά -ψηλότερα και μακρύτερα- στο Βουνό της Φυλής. Το όρος Πάρνηθα διέτρεξε τους αιώνες ως χώρος λατρείας, οχυρωματικό προπύργιο και "υδρομάνα" της Αττικής. Για τα πλούσια πηγαία νερά του από τα Αρχαία χρόνια είχε κατασκευαστεί μεγάλο Υδραγωγείο που επεκτάθηκε και τελειοποιήθηκε επί του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Αδριανού.

Το υδραγωγείο είχε δύο βασικούς κλάδους το ρέμα της Θοδώρας που μετέφερε νερό στην Ελευσίνα και της Γιαννούλας που μετέφερε νερό στον Ελαιώνα της Αθήνας.

Το ρέμα της Θοδώρας, όπως και το μονοπάτι του ρέματος

■ Περπάτος στο Φλοίσβο

της Γιαννούλας έχει πάρει το όνομα του από το σχετικό μύθο με δύο αδερφές. Της Γιαννούλας οδηγεί στο σπήλαιο του Πανός ενώ της Θοδώρας στο φρούριο της Φυλής.

Την Κυριακή 20/09/2020 με πολύ καλό καιρό χωρίς υπερβολική ζέστη, η πεζοπορική ομάδα συναντήθηκε στο γήπεδο της Φυλής έχοντας φθάσει ως εκεί με τα Ι.Χ.. Ξεκινήσαμε στις 9.45.π.μ. περπατώντας αρχικά στον υδραγωγό της Γιαννούλας και στην συνέχεια σε μονοπάτι μέσα σε πευκόδασος σηματοδεδειμένο με πινακίδες μπλε και άσπρες που μας έβγαλε σε άσφαλτο. Εκεί μία ομάδα επισκέφθηκε την μονή Κλειστών και επέστρεψε στην Φυλή. Η υπόλοιπη ομάδα συνεχίσαμε από χωματόδρομο και μονοπάτι που περνάει και από αρχαίο λιθόστρωτο με πινακίδες χρώματος πορτοκαλί και άσπρου που μετά από τρεις ώρες μας έβγαλε στο κάστρο της Φυλής. Από εκεί επιστρέφοντας λίγο από τα ίδια πήραμε στα δεξιά μας σηματοδεδειμένο μονοπάτι χρώματος πορτοκαλί με άσπρο που μας κατέβασε στο ρέμα της Θοδώρας και τελικά μετά από συνολικά 7 ώρες μέσα από καταπράσινη διαδρομή μας έβγαλε στην Φυλή.

Φωτογραφία από την Μάγια Βέττερ

■ Μετά το Υδραγωγείο της Γιαννούλας προς το κάστρο της Φυλής

26/09/2020

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΟΝ ΡΑΜΝΟΥΝΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Το Σάββατο 26/09/2020 πραγματοποιήσαμε εκδρομή με Ι.Χ. στον Αρχαίο Ραμνούντα. Το μέλος της Ε.Ο.Φ. Κατερίνα Παρίση μας έκανε μία εξαιρετική ξενάγηση. Ο αρχαίος λόφος Ραμνούς με τα δύο ιερά της Νέμεσης και θέα στη θάλασσα βρίσκεται σε στρατηγική θέση, ανάμεσα από τον Μαραθώνα και το Γραμματικό και από τα ευρήματα της περιοχής φαίνεται ότι τα λιμάνια και το θαλάσσιο εμπόριο ήταν σίγουρα σημαντικές παράμετροι της τοπικής οικονομίας και ζωής του. Πήρε το όνομά του από τον αγκαθωτό θάμνο **ράμνος** που φύτρωνε στην περιοχή. Στις μέρες μας μετά από τόσους αιώνες ο θάμνος φυτρώνει μόνο σε ψηλότερα σημεία της περιοχής.

Με γύρω-γύρω ένα πέτρινο, «μεγαλιθικό» τείχος, περίκλειτος, προστατευμένος εντός του, βρίσκεται ο αρχαίος ακριτικός οικισμός Ραμνούς, Δήμος της Αττικής, που ανήκε στην πόλη κράτος των Αθηνών. Η Ακρόπολή του, στο ψηλότερο σημείο του οικισμού, οχυρώθηκε το 430 π.Χ., στις αρχές του Πελοποννησιακού Πολέμου και από τότε τα τείχη της αρχαίας πόλης ήταν πάντα ορατά μέχρι και σήμερα.

Σκοπός του ακριτικού οικισμού ήταν από τον Ραμνούντα να επιτηρείται το θαλάσσιο πέρασμα από τον Ευβοϊκό στον Σαρωνικό κόλπο, ώστε να εξασφαλίζουν την τροφοδοσία της Αθήνας σε σιτηρά. Οι δύο πύλες-είσοδοι στην αρχαία αυτή πολίχνη των κλασικών και ελληνιστικών χρόνων έχουν μυκηναϊκή μεγαλοπρέπεια. Σήμερα ο Ραμνούς είναι ένας εντυπωσιακός αρχαιολογικός χώρος, μοναδικός στην Αττική. Σίγουρα.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Στην αρχαία πόλη

■ Στο ιερό της Νέμεσης

■ Θέα προς το δεύτερο λιμανάκι του Ραμνούντα

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΟΦ

■ Στο Πράσινο Μονοπάτι

■ Ελεύθερα άλογα στο Πράσινο Μονοπάτι

27/09/2020

ΓΕΡΑΝΙΑ - ΠΡΑΣΙΝΟ - ΜΟΝΟΠΑΤΙ - ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Κυριακή 27/09/2020 η εκδρομή μας στα Γεράνια όρη, πραγματοποιήθηκε με Ι.Χ.. Αφήσαμε τα αυτοκίνητα στο σημείο εκκίνησης της πορείας κοντά στο Χαρβάτι λίγο έξω από το Λουτράκι. Η πορεία αυτή είναι μία από τις ομορφότερες των Γερανείων και δικαίως ονομάζεται το πράσινο μονοπάτι γιατί στο μεγαλύτερο μέρος του είναι μέσα σε πευκόδασος. Διασχίζει τα Γεράνια ΝΑ-ΒΔ. Στα ψηλά σημεία έχει υπέροχη θέα. Είναι ήπια σχετικά κλίση και συνδέεται με τις περισσότερες από τις άλλες διαδρομές. Τα Γεράνια όρη, εκτείνονται από τα Μέγαρα μέχρι το Λουτράκι και το (ακρωτήριο Μελαγκάβι). Περιβάλλονται από τους κόλπους Σαρωνικό, Κορινθιακό και Αλκυονίδων. Στα ψηλότερα σημεία τους, φύεται η Κεφαλληνική Ελάτη τα δε χαμηλότερα είναι κατάφυτα από την Χαλέπιο Πεύκη. Επίσης υπάρχει πλούσια θαμνώδης βλάστηση με καταγραμμένα 950 είδη και υποείδη φυτών, καθώς και πλατάνια, βελανιδιές, πουρνάρια, αριές και μυρτιές. Η πανίδα τους αποτελείται από τσακάλια, αλεπούδες, λαγούς, γεράκια κ.ά. Ξεκινήσαμε το περπάτημα στις 9.45 Στην αρχή έχει περίπου 40 λεπτά χωματόδρομο, που προς το τέλος του, γίνεται αρκετά ανηφορικός και καταλήγει σε μονοπάτι. Λίγα άτομα από την ομάδα μας, μετά το τέλος του χωματόδρομου, επέστρεψαν και πέρασαν την ημέρα τους στην Λίμνη Βουλιαγμένης και στο Λουτράκι. Οι υπόλοιποι συνεχίσαμε για το ψηλότερο σημείο της διαδρομής στα 1080μ. και φτάσαμε σε 3 ½ ώρες. Κοντά στην κορυφή συναντήσαμε και άλογα!!! Επιστρέψαμε στο σημείο εκκίνησης έχοντας συμπληρώσει 7 ώρες. Η διαδρομή είναι πολύ καλά σηματοδοτημένη με πινακίδες πράσινου και άσπρου χρώματος.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Στο ψηλότερο σημείο της διαδρομής από εκεί που επιστρέψαμε

03/10/2020

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΣΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ

Το Σάββατο 3/10/2020 συναντηθήκαμε έξω από το σταθμό του Μετρό της Ακρόπολης. Εκεί (λόγω των μέτρων κορονοϊού) χωριστήκαμε σε 2 ομάδες. Η πρώτη ομάδα ξεκίνησε με αρχηγό την Μαρία Γιολδάση ενώ η δεύτερη ακολούθησε λίγο αργότερα με την Μάγια Βέττερ.

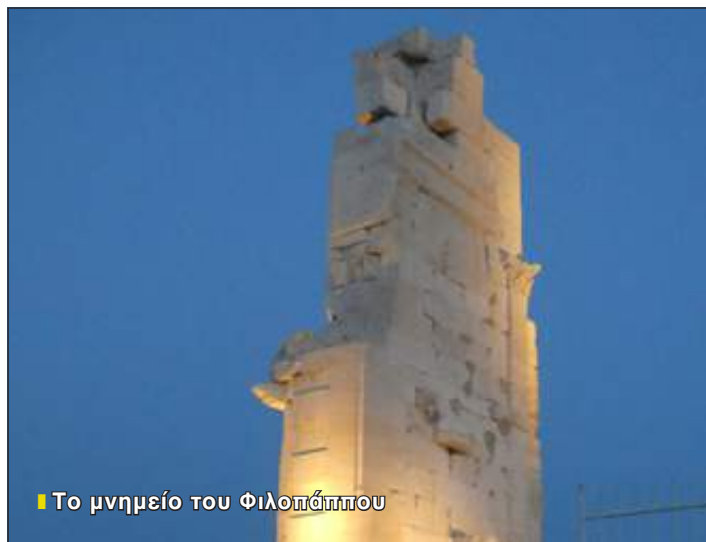
Περπατώντας σε χωματόδρομο και μονοπάτι περάσαμε από την εκκλησία του Λουμπαρδιάρη, τις φυλάκες του Σωκράτη, τα νταμάρια, τον βράχο που κάνουν αναρρίχηση και πάνω από το θέατρο της Δώρας Στράτου. Κατηφορίσαμε την Κοίλη οδό, ανηφορίσαμε για την Πνύκα και την αρχαία Βουλή, και επιστρέφοντας στον Λουμπαρδιάρη, ανηφορίσαμε ως το μνημείο του Φιλοπάππου. Εκεί περιμέναμε για να δούμε την Ακρόπολη φωτισμένη και το φεγγάρι να βγαίνει πίσω από τον Υμηττό. Στην πορεία μας ξενάγησε η Μαρία Γιολδάση.

Ο περίπατος αυτός έχει όλα τα συστατικά μίας ενδιαφέρουσας εμπειρίας στην περιοχή των Δυτικών - Μουσών (Φιλοπάππου), Πνύκας, Νυμφών που άρχισε να κατοικείται τον 6ο π.Χ. αιώνα με την εγκατάσταση της Εκκλησίας του Δήμου και τη λειτουργία της στο λόφο της Πνύκας, με την Αρχαία οδό Κοίλη, που οδηγούσε από την Αθήνα στον Πειραιά διασχίζοντας τον αστικό ιστό της περιοχής μέσα σε έναν υπέροχο χώρο πρασίνου. Σημαντικά μνημεία επίσης είναι τα «Κιμνώνεια Μνήματα», το «Ηρώο Μουσαίου», και όλα όσα προσφέρει η υπέροχη θέα προς τον Παρθενώνα και την Ακρόπολη.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Η Ακρόπολη από τον λόφο της Πνύκας

■ Το μνημείο του Φιλοπάππου

■ Η μασκοφορεμένη πεζοπορική ομάδα

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΟΦ

11/10/2020 ΥΜΗΤΤΟΣ.

ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΚΟΥΤΑΛΑΣ-ΛΟΦΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ - ΜΟΝΗ ΑΣΤΕΡΙΟΥ

Την Κυριακή 11/10/2020 συναντηθήκαμε δίπλα στα γήπεδα του Κουταλά και το στρατόπεδο Σακέτα από όπου ξεκίνησε η πορεία μας.

Ανεβήκαμε από μονοπάτι που περνάει κάτω από τον Καλόγερο και φθάνει σε χωματόδρομο. Κάναμε μία μικρή παράκαμψη ενός τετάρτου ως τον Καλόγερο για να θαυμάσουμε την θέα και επιστρέψαμε για τον λόφο Ταξιαρχών. Από εκεί χωριστήκαμε σε 2 ομάδες. Η Α' ομάδα πήρε το μονοπάτι που περνάει από το Αισθητικό Δάσος και πάνω από την Καλοπούλα. 1^η στάση ο πύργος της Ανθούσας. Ο συγκεκριμένος πύργος που φέρει και την ονομασία «Κούλα» κατά πάσα πιθανότητα ήταν ένας από τους πολυάριθμους τούρκικους κουλέδες που έχτισαν οι Τούρκοι μέχρι τον 18ο αιώνα σε όλη την Ελλάδα είτε για να επιβλέπουν τα τσιφλίκια τους είτε για κατοικίες αγάδων είτε για να εξυπηρετήσουν στρατιωτικούς σκοπούς.

Συνεχίσαμε για την Μονή Αστερίου που βρίσκεται σε υψόμετρο 540 μέτρα, έχει χρονολογία ανέγερσης 10^{ου} αιώνα μ.Χ. και είναι αφιερωμένη στους ταξιάρχες Γαβριήλ και Μιχαήλ. Από εκεί η ομάδα πήρε τον δρόμο για τον γυρισμό από μονοπάτια και χωματόδρομο που τους έβγαλαν στη Μονή Αγ. Γεωργίου Κουταλά και σε 10 λεπτά στην αφετηρία. Συνολικά κάναμε 4.30 ώρες πορείας με μικρές στάσεις. Η Β' ομάδα συνέχισε για την Μονή Καισαριανής. Ανέβηκε μετά από μονοπάτι πάνω από την Καλοπούλα σε χωματόδρομο και από εκεί στρίβοντας δεξιά, πήρε τον δρόμο για την Μονή Αγ. Γεωργίου Κουταλά και μετά για την αφετηρία. Συνολικά 4 ώρες πορείας με πιο μεγάλες στάσεις.

Η Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Κουταλά είναι αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο τον Τροπαιοφόρο και σήμερα αποτελεί μετόχι της Ιεράς Μονής Πετράκη και λειτουργεί ως γυναικεία Μονή. Η παλαιότερη χρονολόγηση τοποθετεί την Ιερά Μονή στις αρχές του 15ου αιώνα μ.Χ..

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Ο Πύργος της Ανθούσας

■ Στην κορυφή Αστερίου

■ Στην κορυφή Καλόγερος

18/10/2020

ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΚΙΘΑΙΡΩΝΑ - ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ ΓΕΡΜΕΝΟ

Ακόμα μια αγαπημένη μας εκδρομή, με ανάβαση στον Κιθαιρώνα, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 18/10/2020, και αυτή την φορά με Ι.Χ. Μία ομάδα ξεκίνησε από την πηγή Τσία μετά τα Βίλια. Σε δύο ώρες χαλαρά, είχαμε φθάσει στο Καταφύγιο. Εκεί είχε φθάσει μία δεύτερη ομάδα με τα Ι.Χ. Από εκεί συνεχίσαμε για την κορυφή «Τσάκος» στα 1358 όπου φθάσαμε σε $\frac{3}{4}$ της ώρας. Η ομάδα που ξεκίνησε από το καταφύγιο συνέχισε προς την κύρια κορυφή (Προφήτης Ηλίας ή Ελατιά (1.409μ. ύψος)) και επέστρεψε λίγο πριν φθάσει εκεί. Η διαδρομή είναι πολύ καλά σηματοδεδιμένη. Αφού επιστρέψαμε στην πηγή Τσία κατεβήκαμε, με τα αυτοκίνητα στο Πόρτο Γερμενό για μπάνιο. Μετά από το μπάνιο, καθίσαμε σε ταβερνάκι για ψαράκι.

Ο Κιθαιρώνας, είναι ένας μακρύς, πευκόφυτος και ασβεστολιθικός ορεινός όγκος, ανάμεσα στα όρη Πατέρας, Γεράνεια και Πάρνηθα. Η οροσειρά του Κιθαιρώνα, έχει μήκος 32χλμ. και πλάτος 6χλμ. Αποτελεί το φυσικό σύνορο μεταξύ των νομών Αττικής και Βοιωτίας. Απέχει 4 χλμ. από τη θάλασσα.

Η βλάστηση του Κιθαιρώνα είναι παρόμοια με τη βλάστηση της Πάρνηθας, με αρκετά πευκοδάση στα χαμηλότερα υψόμετρα και ένα όμορφο ελατοδάσος γύρω από την κορυφή του. Η πανίδα του βουνού περιλαμβάνει τα συνήθη είδη, όπως αλεπούδες, λαγούς, κουνάβια, γεράκια κλπ. Από τις πυρκαγιές 2009 - 2010, που κάηκε ένα μέρος του βουνού, έγιναν διανοίξεις δρόμων για την τοποθέτηση ανεμογεννητριών. Για πολλούς η αδειοδότηση για την τοποθέτησή τους στην κορυφογραμμή προοιωνίζει ένα ζοφερό μέλλον για το βουνό.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Στην κορυφογραμμή του Κιθαιρώνα

■ Ο Πύργος των Αιγισθένων στο Πόρτο Γερμενό

■ Στις Τρεις Κορυφές 1358 μ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΦΟΦ

■ Στον Φάρο Μελαγκάβι

■ Λίμνη Βουλιαγμένης, στο εκκλησάκι του Αγ. Νικολάου

■ Στη λίμνη Βουλιαγμένης

25/10/2020

ΛΙΜΝΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ - ΗΡΑΙΟ

Κυριακή 25/10/2020 με Ι.Χ. φτάσαμε στο σημείο εκκίνησης της πορείας στην λίμνη της Βουλιαγμένης, 16χλμ ΒΔ του Λουτρακίου. Η λίμνη, είναι στην ουσία λιμνοθάλασσα με μήκος 2 χλμ., μέγιστο πλάτος περίπου 1 χλμ. και με βάθος που δεν υπερβαίνει τα 40 μέτρα. Διαθέτει δε και παραλία με άμμο.

Η ομάδα μας ξεκίνησε στις 10.00 το πρωί, με την καθοδήγηση του ζεύγους Μπάρκουλη. Μετά από περίπου 10 λεπτά κάναμε μία παράκαμψη 1½ ώρας (πήγαινε – έλα) στην αντίθετη κατεύθυνση από την κυρίως πορεία σε μονοπάτι αρκετά βραχώδες, παράλληλα με την ακτή, προκειμένου να φθάσουμε σε σημείο όπου τα βράχια κάνουν ιδιαίτερους σχηματισμούς. Επιστρέφοντας στο αρχικό σημείο της παράκαμψης συνεχίσαμε προς τον φάρο στην Άκρα Μελαγκάβι όπου φθάσαμε σε 35 λεπτά. Ο φάρος ονομάζεται και Φάρος Ηραίων, από τον αρχαίο ναό της Ήρας που βρίσκεται κοντά του. Ο Φάρος, λειτούργησε πρώτη φορά το 1897 με πηγή ενέργειας το πετρέλαιο. Οδηγούσε και οδηγεί τα πλοία που πλέουν στον Κορινθιακό και κινούνται προς το λιμάνι και τη διώρυγα της Κορίνθου.

Η ομάδα συνέχισε κάνοντας παράκαμψη για το εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου (περίπου 20 λεπτά πήγαινε-έλα) από όπου έχει κανείς πολύ ωραία θέα προς τον φάρο και τον Αρχαιολογικό χώρο του Ηραίου. Από εκεί η ομάδα συνέχισε για την Λίμνη Βουλιαγμένης καταλήγοντας, στο σημείο εκκίνησης, μετά από άλλη ½ ώρα. Η διαδρομή έχει αρκετά καλά σημάδια κυρίως σε μονοπάτι και λίγο σε χωματόδρομο. Ο καιρός εξαιρετικός.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

Κυριακή 01/11/2020 ΣΑΛΑΜΙΝΑ – ΑΙΑΝΤΕΙΟ - ΚΑΝΑΚΙΑ

Η νήσος Σαλαμίνα, (Σαλαμίνα ήταν η μικρή αδελφή της Αθήνας, κόρη του θεού Ασωπού) που εκτός από Σαλαμίνα, λεγόταν και Πιτυούσα, Σκιράς και Κυχρεία ή Κούλουρη, όνομα που προέρχεται από το ακρωτήριο «Κόλουρις άκρα», τη σημερινή Πούντα είναι ένας πολύ ενδιαφέρων εκδρομικός προορισμός.

Η Σαλαμίνα το νησάκι των πολεμιστών και των ποιητών, με τεράστιο ιστορικό φορτίο και κορυφαία στιγμή την περίφημη ναυμαχία, πριν από ακριβώς 2.500 χρόνια, ο τόπος που βασίλευσε ο μυθικός Αίας ο Τελαμώνιος, με το Σπήλαιο-«ποιητικό εργαστήριο» του Ευριπίδη κατά την κλασική εποχή που βρίσκεται στο νότιο κομμάτι του νησιού και το οποίο χρησιμοποιούνταν σαν χώρος λατρείας από τη Νεολιθική περίοδο (5300-4300 π.Χ.) και μετατράπηκε σε χώρο ταφής στα Μυκηναϊκά χρόνια. Όμως πιο γνωστό είναι σαν «ποιητικό εργαστήριο» του Ευριπίδη κατά την Κλασική εποχή και το ιερό του Διονύσου, στο οποίο λατρεύονταν ταυτόχρονα ο θεός-προστάτης του αρχαίου δράματος και ο τραγικός ποιητής, είναι και ο τόπος που αποσυρόταν ο Σικελιανός, Δύο από τις πιο γνωστές και αξιόλογες εκκλησίες του νησιού είναι ο Άγιος Μηνάς (με την εικόνα του Αγίου που καβαλάει το άλογο) και ο Άγιος Δημήτριος (όπου τάφηκε ο Καραϊσκάκης όπου και στις δύο βρίσκονται πολύ όμορφα έργα του Γιαννούλη Χαλεπά.

Πέρα από το Αρχαιολογικό, έχουν ενδιαφέρον δύο ακόμα Μουσεία που βρίσκονται στον χώρο του Δημαρχείου και είναι το Λαογραφικό με τις περίτεχνες παραδοσιακές κουλουριώτικες ενδυμασίες και το Ναυτικό.

Αξιόλογη θα ήταν επίσης μία η επίσκεψη στον Ιππικό Όμιλο, που βρίσκεται στην καρδιά του μεγάλου πευκοδά-

σους, κοντά στον Άγιο Νικόλαο Λεμονιών.

Με συγκοινωνία και Ι.Χ. συναντηθήκαμε στο Πέραμα. Η πορεία μας ξεκίνησε από το Αιάντειο, ανεβαίνοντας το μονοπάτι των ποδηλατών, περάσαμε από την μονή του Αγίου Νικολάου, όπου μας κέρασαν λουκούμια και τσουρέκι και συνεχίσαμε για τα Κανάκια όπου κάποιος έκανε μπάνιο. Επιστρέψαμε σε μεγάλο μέρος από άλλη διαδρομή. Στην επιστροφή στο Αιάντειο μερικοί καθήσαμε σε ταβέρνα να φάμε κάτι. Όλα καλά με πολύ καλό καιρό.

Φωτογραφίες από την Μάγια Βέττερ

■ Άγιος Ιωάννης @ Καλυβίτης

■ Διαδρομή από Ι. Μονή Αγίου Νικολάου προς Κανάκια

■ Η ομάδα στην διαδρομή από μονή Αγίου Νικολάου προς Αιάντειο

ΒΑΣΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.

1. **Να εγγράφονται** στις εκδρομές έγκαιρα για να μπορεί το Εφορείο Εκδρομών να τις οργανώνει καλύτερα.
2. **Να καταβάλουν** έγκαιρα την προκαταβολή όταν πρόκειται για πολυήμερη εκδρομή, διότι η σειρά προτεραιότητας ισχύει από την ημέρα καταβολής της προκαταβολής.
3. **Να βρίσκονται** 15 λεπτά πριν από την καθορισμένη ώρα αναχώρησης των πούλμαν μπροστά στην εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής επί της οδού Ακαδημίας. Κατά την επιβίβαση τηρείται η σειρά εγγραφής. Όσοι επιβιβάζονται σε ενδιάμεσες στάσεις δεν πρέπει να έχουν απαίτηση για συγκεκριμένες θέσεις.
4. **Να φέρνουν** μαζί τους όλα τα απαραίτητα (ρούχα, εξοπλισμό, φαγητό κλπ.) ανάλογα με το είδος της εκδρομής και την εποχή.
5. **Να τηρούν** σχολαστικά τις ώρες αναχώρησης και την διάρκεια των στάσεων που καθορίζει ο

αρχηγός διότι μ' αυτόν τον τρόπο σέβονται τον συνεκδομέα τους και βοηθούν ουσιαστικά στην καλύτερη εκτέλεση της εκδρομής.

6. **Να ακολουθούν** τις οδηγίες ή υποδείξεις του αρχηγού και να είναι συνεργάσιμοι διότι μ' αυτόν τον τρόπο αποφεύγονται ατυχήματα και ανωμαλίες.

7. **Ιδιαίτερα** στις ορειβατικές ή πεζοπορικές εξορμήσεις να ακολουθούν την ομάδα και τις υποδείξεις του αρχηγού για να αποφεύγονται ατυχήματα ή άσκοπες καθυστερήσεις, για να βοηθάμε στην περίπτωση που ένας συνεκδομέας χρειαστεί κάτι και για να ολοκληρώνεται η εξορμήση μέσα στα καθορισμένα χρονικά περιθώρια, απολαμβάνοντας το τοπίο και την παρέα όλων των μελών της ομάδας.

8. **Να γνωρίζουν** ότι αν δεν ακολουθήσουν τις οδηγίες του αρχηγού, το Σωματείο και ο αρχηγός ουδένια ευθύνη έχουν για ότι προκύψει.

9. **Να δείχνουν** κατανόηση σε τυχόν ατέλειες των καταλυμάτων με τη βεβαιότητα ότι ο αρχηγός μοιράζει τα δωμάτια με βάση τη σειρά προτεραιότητας, τυχόν συνδυασμούς, ειδικές

ανάγκες κτλ. χωρίς να γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες κάθε δωματίου.

10. **Στις πολυήμερες εκδρομές** να εφαρμόζουν το σύστημα αλλαγής θέσεων που καθορίζει ο αρχηγός ώστε όλοι οι εκδρομείς να είναι ικανοποιημένοι.

11. **Να γνωρίζουν** ότι ο αρχηγός έχει δικαίωμα για μερική ή ολική τροποποίηση του προγράμματος της εκδρομής, όταν λόγοι ανωτέρας βίας (καιρικές συνθήκες, κατάσταση δρόμων κλπ.), επιβάλλουν αυτό, ή όποτε το σύνολο των εκδρομικών συμφωνεί.

12. **Με καλοπροαίρετη διάθεση** να δέχονται τυχόν ανωμαλίες ή απρόβλεπτες καταστάσεις με την πεποίθηση ότι ο αρχηγός κάνει το καλύτερο δυνατό για όλους.

Αν ο αρχηγός παραλείψει κάτι ή κάνει κάποιο λάθος να είναι βέβαιοι ότι δεν το έκανε εσκεμμένα ή από κακή πρόθεση.

Μ' αυτόν τον τρόπο είναι σίγουρο, ότι στο τέλος της εκδρομής θα έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και θα μείνουμε με τις καλύτερες αναμνήσεις.

ΒΔ: (ΒΑΘΜΟΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ)

- A. Εύκολες πεζοπορικές διαδρομές στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν και αρχάριοι.
- B. Πεζοπορικές διαδρομές με μικρές δυσκολίες στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν και αρχάριοι.
- Γ. Δύσκολες πεζοπορικές-ορειβατικές διαδρομές όπου απαιτούνται ορειβατικές γνώσεις και εμπειρία.
- Δ. Δύσκολες ορειβατικές διαδρομές ή χειμερινές αναβάσεις όπου απαιτούνται ειδικός εξοπλισμός και εμπειρία.

ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

- ✓ Σακίδιο,
- ✓ Αρβύλες ελαφρές
- ✓ Παντελόνι λινό ή βαμβακερό
- ✓ Μακρύ και ευρύχωρο φανελάκι
- ✓ Πουκάμισο βαμβακερό μακρυμάνικο
- ✓ Κάλτσες βαμβακερές
- ✓ Καπέλο για τον ήλιο

- ✓ Γυαλιά ηλίου
- ✓ Εφεδρική αλλαξιά ρούχων (εσώρουχα, παντελόνι, πουκάμισο)
- ✓ Αντηλιακή κρέμα
- ✓ Αντιανεμικό μπουφάν
- ✓ Αδιάβροχο (κατά περίπτωση καγκούλι)
- ✓ Παγούρι
- ✓ Τροφή ανάγκης (ξηροί καρποί, σοκολάτα)

- ✓ Σουγιάς
- ✓ Πυξίδα
- ✓ Σφυρίχτρα
- ✓ Φακός (με εφεδρικές μπαταρίες και λάμπες)
- ✓ Φάρμακα για προσωπικές ανάγκες
- ✓ Σπίρτα-αναπτήρας

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

- Ο ίδιος εξοπλισμός του καλοκαιριού με τις εξής προσθήκες:

- ✓ Κάλτσες μάλλινες
- ✓ Αρβύλες βαριές
- ✓ Γκέτες
- ✓ Θερμοεσώρουχα (θερμοφάν)
- ✓ Πουλόβερ
- ✓ Μάλλινο ή ειδικό συνθετικό παντελόνι
- ✓ Μάλλινο πουκάμισο
- ✓ Σκούφος
- ✓ Γάντια
- ✓ Κασκόλ

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΗΣ:

- ✓ Κάρυματ
- ✓ Υπνόσακος
- ✓ Αντίσκηνο
- ✓ Καμινέτο - Λάμπα υγραερίου
- ✓ Μαγειρικά σκεύη - μαχαιροπήρουνα

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

- Για τις ημερήσιες εκδρομές οι καταστάσεις «ανοίγονται» πριν ένα μήνα και για τις διήμερες πριν δύο μήνες.
- Για τις πολυήμερες εκδρομές οι καταστάσεις «ανοίγονται» πριν τρεις μήνες.
- Τα γραφεία μας είναι ανοιχτά κάθε μέρα από 1η Οκτωβρίου 17.30 έως 20.30 εκτός από τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις αργίες.
- Στο τηλέφωνο των γραφείων μας 210 3807093 λειτουργεί αυτόματος τηλεφωνητής καθ' όλο το 24ωρο.
- Στο τηλέφωνο των γραφείων μας 210 3806924 λειτουργεί συσκευή φάξ για λήψη μηνυμάτων καθ' όλο το 24ωρο.
- Κατά τους μήνες του καλοκαιριού η επικοινωνία γίνεται στα τηλέφωνα 6947323844 - 45, και 6948621680 συνήθως είναι στα χέρια του εφόρου εκδρομών και του αρχηγού της εκδρομής.
- Τα πούλμαν ξεκινούν μπροστά από την εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής επί της οδού Ακαδημίας. Στο ίδιο σημείο τερματίζει και η εκδρομή.
- Στις ημερήσιες εκδρομές απαιτείται απλή εγγραφή δίνοντας και ένα τηλέφωνο για περίπτωση ανάγκης.
- Στις διήμερες και πολυήμερες εκδρομές, απαιτείται απλή εγγραφή δίνοντας και ένα τηλέφωνο σε περίπτωση ανάγκης, αλλά η σειρά προτεραιότητας υπολογίζεται από την ημέρα κατάθεσης της προκαταβολής, το ύψος της οποίας καθορίζεται από το Εφορείο Εκδρομών ανάλογα με τα έξοδα της εκδρομής.
- Οι εκδρομείς υποχρεούνται να πληρώσουν τα έξοδα του ξενοδοχείου ή μέρος της τιμής της εκδρομής σε περίπτωση που ακυρώσουν τη συμμετοχή τους τις τελευταίες μέρες πριν την εκδρομή και εφόσον δεν καλυφθεί η θέση από τη λίστα αναμονής.
- Σημειώνεται ότι κάθε ακύρωση συμμετοχής σημαίνει ζημία για το Σωματείο και στέρξη της δυνατότητας να συμμετάσχει ένας άλλος εκδρομέας που είναι στη λίστα αναμονής.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ 2021

ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ - Μαυροκορδάτου 7, Α΄ όροφος, 106 78 Αθήνα

Τηλ. 210 3807093, (17.30 έως 20.30), e mail: eof@otenet.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΝΩΣΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Φ.

Αγαπητά μέλη και φίλοι της Ε.Ο.Φ.

**ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ**

Από τον Ιούνιο μέχρι και τον Δεκέμβριο 2020 πέρασε ένα εξάμηνο άλλοτε με μερική αναστολή των δραστηριοτήτων της Ε.Ο.Φ. άλλοτε με αυστηρή καραντίνα

Λόγω αυτής της ρευστής κατάστασης που δημιούργησε η πανδημία για το εξάμηνο 01-01-2021 μέχρι 30-06-2021 δεν θα ανακοινωθεί πρόγραμμα εκδρομών

Τα Γραφεία μας θα παραμείνουν κλειστά μέχρι την ολοκληρωτική άρση των προληπτικών μέτρων, η δε επικοινωνία μας θα γίνεται ηλεκτρονικά και τηλεφωνικά

Θεού θέλοντος με την άρση της καραντίνας για τα προγράμματα εκδρομών και εκδηλώσεων με πούλμαν ή ατομικά μεταφορικά μέσα θα σας ενημερώνουμε τακτικά

Ευχόμαστε η χώρα μας να επανέλθει σύντομα σε ομαλή οικονομική και κοινωνική λειτουργία και να βρει τους ρυθμούς της χωρίς κίνδυνο για τους συνανθρώπους μας

Ας μένουμε δυνατοί και αισιόδοξοι.

Θα επικοινωνούμε στα τηλέφωνα: 210 380 7093 ή 697 685 5659, 6932282090

Θα σας ενημερώνουμε στις προσωπικές σας ηλεκτρονικές διευθύνσεις (e mail) από το eof@otenet.gr,

...επίσης θα μας βρίσκετε στο www.facebook.com/eoffisiolatria/

ή στην ιστοσελίδα μας www.eoffisiolatria.gr

Με φυσιολατρικούς χαιρετισμούς
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΜΟΝΟΗΜΕΡΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

- Για τις **μονοήμερες** εκδρομές η κατάσταση για δηλώσεις συμμετοχής θα ανοίγει **15 ημερολογιακές** ημέρες πριν την εκδρομή.
- Ακυρώσεις θα γίνονται δεκτές μέχρι **δύο εργάσιμες** ημέρες πριν την εκδρομή.

ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΗΜΕΡΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

- Για εκδρομές **διήμερες** και **πολυήμερες** η ημερομηνία έναρξης δηλώσεων συμμετοχής θα αναφέρεται στο πρόγραμμα των εκδρομών και κατά εκδρομή.
- Η συμμετοχή θα ισχύει με την καταβολή της προκαταβολής.
- Η επιστροφή της προκαταβολής για ακύρωση συμμετοχής εξαρτάται από την περίπτωση της εκδρομής.

■ Απόσπασμα χάρτη Σιβηρίας και Βορείου μέρους Κεντρικής Ασίας Νικ. Σπαθάρη

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΙΒΗΡΙΑ

Στα ίχνη του εξερευνητή και τοπογράφου Νικόλαου Σπαθάρη

Κείμενο και φωτογραφίες από τον Χρήστο Ντάλα

Έλαβα το βιβλίο του Στέφανου Κορδώση *ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ* που είχε την καλοσύνη να μου χαρίσει. Το εξαιρετικό αυτό βιβλίο αναφέρεται στις περιηγήσεις τριών Ελλήνων: Νικολάου Σπαθάρη, Βασιλείου Βατάτζη και Παναγιώτη Ποταγού κατά τον 17^ο-19^ο αι. στην Κεντρική Ασία την εποχή των αυτοκρατορικών ανταγωνισμών (Ρωσίας, Κίνας, Μεγ. Βρετανίας) στην Ανατολή, το λεγόμενο «Μεγάλο Παιχνίδι». Από αυτούς ο Νικόλαος Σπαθάρης, πρόγονος του συναφιού μου, τον 17^ο αιώνα διέσχισε και κατέγραψε την Σιβηρία αφήνοντας μας μοναδικές περιγραφές και συλλεκτικούς χάρτες.

Μέρες κορωνοϊού με τα συνεχή περιοριστικά μέτρα να μην έχουν τέλος, με τα ταξίδια να απομακρύνονται στο απώτερο μέλλον, ο νους να ταξιδεύει σε άλλους καιρούς και άλλους τόπους. Θυμήθηκα έτσι ένα προ διετίας ταξίδι στη Σιβηρία, την αχανή και περίπου άγνωστη αυτή χώρα. Στα ίχνη του εξερευνητή και τοπογράφου Νικ. Σπαθάρη.

ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟ ΣΠΑΘΑΡΗ

Η πρώτη γνωστή μορφή που ανοίγει τον κύκλο των νέο-Ελλήνων περιηγητών στους δρόμους του μεταξιού είναι αναμφίβολα ο Νικόλαος Σπαθάρης, ο οποίος έμεινε γνωστός στην ιστορία τόσο για τα ταξίδια του όσο και για το γεγονός ότι το 1683 παρέδωσε τα οθωμανικά σχέδια πολιορκίας της Βιέννης στους αμυνόμενους, συμβάλλοντας στην αποτυχία της επιχείρησης. Ο Σπαθάρης (1635-1708), γεννήθηκε στο Μικρό Μίλεσι -από το οποίο βγαίνει και το δεύτερο επίθετό του (Μιλέσκου). Κατάγεται από ελληνική οικογένεια της Πελοποννήσου που μετοίκησε στη Βλαχία και θεωρούσε τον εαυτό του «Έλληνα όχι μόνο στη θρησκεία αλλά και στην εθνικότητα και στη γλώσσα». Έλαβε την εκπαίδευσή του στη σλαβο-ελληνολατινική Ακαδημία του Ιασίου, ενώ το διάστημα από το 1645 έως το 1650 συνέχισε τις σπουδές του στην Κωνσταντινούπολη, στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και από εκεί στην Πάντοβα της Ιταλίας. Εξαιτίας της εκτεταμένης εκπαίδευσης που έλαβε, με την επιστροφή του στη Μολδαβία ανέλχθηκε διαδοχικά στις θέσεις του Γραμματέα, συμβούλου, Λογοθέτη και Σπαθαρίου.

Οι αναταράξεις που λάμβαναν χώρα στη ΝΑ Ευρώπη στα τέλη του 17^{ου} αιώνα, εξαιτίας της προσπάθειας της Ρωσίας να εξέλθει στα νερά της Μεσογείου, τον οδηγούν το 1671 στη Μόσχα του Τσάρου Αλεξέι Μιχαήλοβιτς Ρομάνοφ όπου αρχικώς δουλεύει ως μεταφραστής στο Υπουργείο Εξωτερικών και συμμετέχει στον πνευματικό και επιστημονικό διάλογο της χώρας. Η Ρωσία γίνεται η δεύτερη πατρίδα του και εκεί συγγράφει το έργο του. Η

δράση του και οι ικανότητές του δεν έμειναν απαρατήρητες από τον Τσάρο. Το 1673, ο Τσάρος αποφάσισε να τον στείλει σε αποστολή στην αυλή της δυναστείας των Qing (Τσιν, 1644-1911) επί αυτοκράτορα Κανγκσί (1661 έως το 1722), με σκοπό τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων ανάμεσα στις δύο χώρες.

Η αποστολή του Σπαθάρη έλαβε χώρα σε μια προσπάθεια της ρωσικής κυβέρνησης να αποκτήσει μόνιμες επαφές με τη δυναστεία των Qing, η οποία λειτουργούσε με τον κλασικό κινεζικό τρόπο σε ότι αφορά τις διεθνείς σχέσεις: Κέντρο του κόσμου ήταν η Κίνα και οι διπλωματικές αντιπροσωπείες δεν ήταν παρά πρεσβείες βαρβάρων που έφεραν φόρο υποτέλειας στον αυτοκράτορα.

Στόχος της αποστολής του Σπαθάρη ήταν η σύναψη τακτικών διπλωματικών σχέσεων και εμπορικών επαφών με τους Κινέζους και η λήξη των κατά τόπους εχθροπραξιών κατά μήκος της κοιλάδας του Αμούρ με καθορισμό της συνοριακής γραμμής. Στόχοι επίσης της αποστολής που αποτελούσαν από 150 άτομα ήταν επιστημονικού ενδιαφέροντος (εύρεση και καταγραφή τοπικών φαρμάκων ή θεραπευτικών φυτών / ριζών, εξερεύνηση πετρωμάτων ή μεταλλευμάτων, γεωγραφικές πληροφορίες κλπ.). Με την επιστροφή του στη Μόσχα, ο Σπαθάρης συνέγραψε χειρόγραφες περιγραφές του ταξιδιού του και γεωγραφικές πραγματείες για τη Σιβηρία, Μογγολία και Κίνα. Σημαντικός είναι και ο χάρτης τον οποίο παρέδωσε στον Τσάρο και στις υπηρεσίες του ρωσικού κράτους.

Η αποστολή ξεκίνησε στις 3 Μαρτίου 1675 από τη Μόσχα και κατευθύνθηκε προς την Κίνα, μέσω των νέο-ίδρυθέντων όστρογκ (πόλεις φρούρια) της Σιβηρίας και των επιμέρους ταχυδρομικών

Στο τέλος, οι Μαντσού διέκοψαν τις διαπραγματεύσεις, ανακοινώνοντας στον Σπαθάρη ότι δεν προτίθεντο να δεχθούν άλλες ρωσικές πρεσβείες ούτε και να διεξαγάγουν άλλες διαπραγματεύσεις, έως ότου οι απαιτήσεις τους γίνονταν σεβαστές. Όπως και οι προηγούμενοι πρέσβεις, έτσι και ο Σπαθάρης απέτυχε στην κύρια αποστολή του. Είχε πια ανοίξει ο δρόμος για το ρωσο-κινεζικό πόλεμο της περιόδου 1685-9, που θα οδηγούσε στη συνθήκη

Ο Σπαθάρης αναχώρησε από το Πεκίνο το Σεπτέμβριο του 1676 και έφθασε στη Μόσχα στις 5 Γενάρη του 1678. Αν και η αποστολή του απέτυχε εντελώς στον πρωτεύοντα στόχο της, ήταν επιτυχημένη στους δευτερεύοντες, όπως φαίνεται και από τις λεπτομερείς καταγραφές που έκανε, ενώ συνέβαλε πολύ στην αύξηση της γεωγραφικής γνώσης.

Ο παγετός στα Ν. διαρκεί 140 ημέρες κάθε χρόνο και στα Β. πάνω από 260 ημέρες. Τα ποτάμια στα Ν. παγώνουν 6 μήνες το χρόνο,

ενώ στα Β. περισσότερο από 8 μήνες. Η Σιβηρία καλύπτεται κατά 40% από μεγάλα δάση κωνοφόρων δέντρων. Σε αφθονία βρίσκονται τα έλατα, οι σημύδες, λεύκες, βρύα κ.ά.

Εδώ βρίσκονται τα ζώα που προσφέρουν τα πολύτιμα δέρματα, όπως η αλεπού, ο τάρανδος, ο σκίουρος, ο λαγός, ο λύκος, η αρκούδα κ.ά. Αφθονία ψαριών συναντάμε επίσης στους ποταμούς της Σιβηρίας. Σπουδαιότεροι ποταμοί της Σιβηρίας είναι ο Ομπ, (στους σχολικούς μας χάρτες τον βρίσκαμε Όβι), ο Γενισέι, ο Λένας, ο Ιντιγκίρκα που εκβάλλουν στον Παγωμένο Ωκεανό και ο Αμούρ που εκβάλλει στον Ειρηνικό. Η Σιβηρία έχει πολυάριθμες λίμνες. Η πιο σημαντική είναι η Βαϊκάλη, που θεωρείται η πιο βαθιά λίμνη του κόσμου.

Ο Υπερσιβηρικός Σιδηρόδρομος είναι σιδηροδρομικός άξονας που συνδέει τη Μόσχα και την ευρωπαϊκή Ρωσία με τις ρωσικές επαρχίες της Άπω Ανατολής, τη Μογγολία, την Κίνα και τη Θάλασσα της Ιαπωνίας. Στην κύρια διαδρομή, ο υπερσιβηρικός, φτάνει από

τη Μόσχα στο Βλαδιβοστόκ μέσω της νότιας Σιβηρίας και κατασκευάστηκε επί τσάρου μεταξύ του 1891 και του 1916. Με 9.288 χιλιόμετρα, σε 8 χρονικές ζώνες, το ταξίδι διαρκεί περίπου 7 ημέρες. Σήμερα άλλες τέσσερις διαδρομές ξεκινούν από τον Υπερσιβηρικό. Στα τέλη του 19ου αιώνα η Ρωσία ήταν ήδη μια παγκόσμια υπερδύναμη, αλλά η κίνηση και το εμπόριο ήταν σχεδόν εξ ολοκλήρου στις δυτικές επαρχίες της και σε μεγάλες πόλεις όπως η Μόσχα και η Αγία Πετρούπολη. Το ανατολικό ασιατικό – σιβηρικό τμήμα της χώρας ήταν αποκομμένο. Το 1891, η κυβέρνηση της Ρωσίας αποφάσισε την κατασκευή μιας σιδηροδρομικής γραμμής που θα συνέδεε τη Μόσχα με το λιμάνι Βλαδιβοστόκ, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά στην ανατολική ακτή της Ρωσίας, στη Σιβηρία, στη Θάλασσα της Ιαπωνίας. Η κατασκευή του Υπερσιβηρικού ολοκληρώθηκε 25 χρόνια αργότερα (1916), ενώ από το 1908, δίπλα στην αρχική μονή γραμμή, κατασκευάζονταν και δεύτερη. Παράλληλα, απλοί σταθμοί του Υπερσιβηρικού σιδηροδρόμου εξελίχθηκαν σταδιακά σε αστικά βιομηχανικά κέντρα.

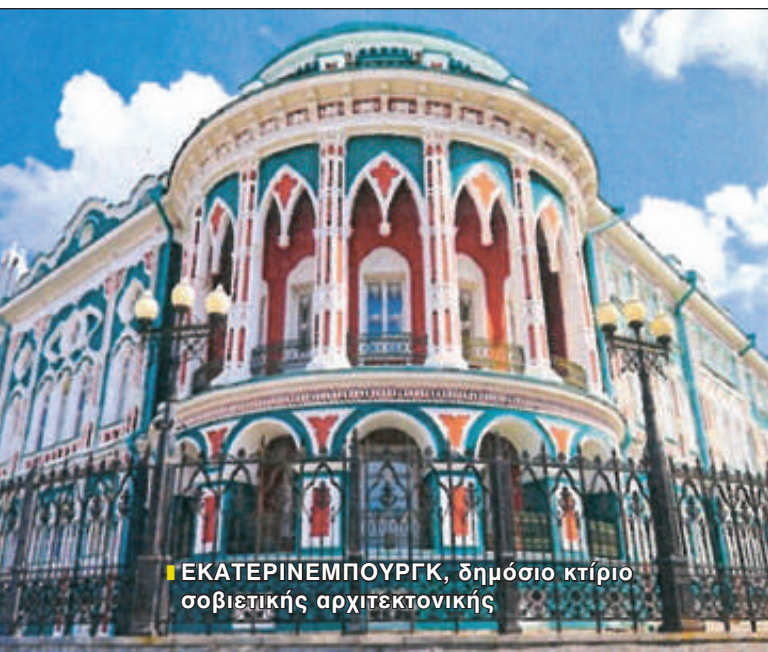
ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΙΒΗΡΙΑ ΥΠΕΡΣΙΒΗΡΙΚΟΣ ΚΑΜΤΣΑΤΚΑ

Το ταξίδι στη Σιβηρία έγινε με οργανωμένο γκρουπ 18/7-1/8/2018 από το πρακτορείο Versus με αρχηγό τον εξαιρετικό Δημ. Σαρρή. Περιλάμβανε τις κυριότερες πόλεις κατά μήκος του υπερσιβηρικού ανατολικά των Ουραλίων και την χερσόνησο Καμτσάτκα. Οι διαδρομές μεταξύ των πόλεων έγιναν με τον υπερσιβηρικό είτε με αεροπλάνο. Αθήνα – Μόσχα με 4ωρη πτήση και στη συνέχεια με άλλη 2ωρη εσωτερική για την πρώτη πόλη του ταξιδιού, το Εκατερίνμπουργκ στα Ουράλια.

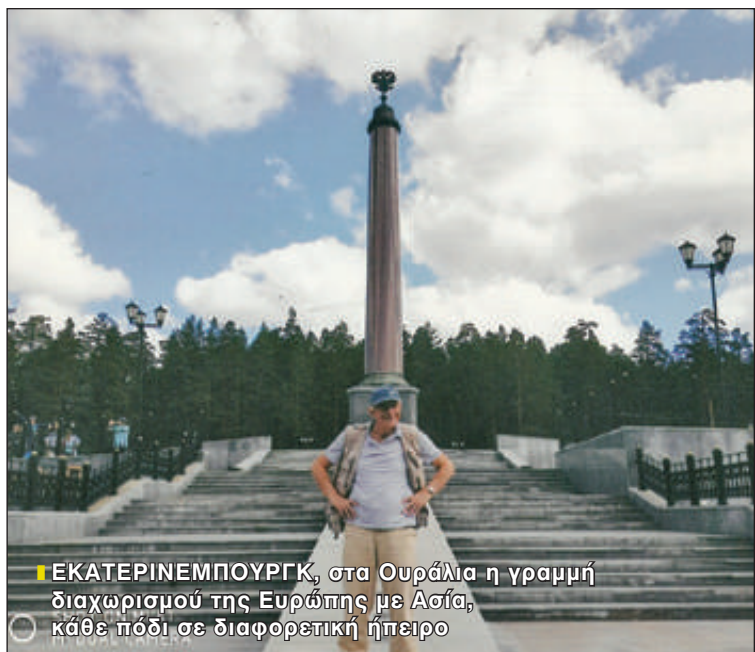
ΕΚΑΤΕΡΙΝΕΜΠΟΥΡΓΚ. Η τέταρτη σε πληθυσμό πόλη της Ρωσίας με περ. 1,4 εκ. κατοίκους, θεωρείται η πρωτεύουσα της Δυτ. Σιβηρίας. Βρίσκεται πάνω στα Ουράλια στο όριο μεταξύ Ευρώπης και Ασίας, σε απόσταση 1800 χλμ. Α. της Μόσχας. Ιδρύθηκε το 18^ο αι. ως ένα κέντρο μεταλλευτικής εκμετάλλευσης. Κατά την σοβιετική εποχή ονομάστηκε Σβετλόφ από το όνομα του τοπικού γραμμα-

τέα των Σοβιέτ και γνώρισε μεγάλη βιομηχανική ανάπτυξη ιδιαίτερα στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο με την μεταφορά της βαριάς βιομηχανίας από τις δυτικές επαρχίες.

Χτισμένη στις όχθες του ποταμού Ισέτ, γύρω από τον οποίο έχει δημιουργηθεί ένα ωραίο πάρκο. Η πόλη εντυπωσιάζει με τους ευρύχωρους δρόμους και τα κτίρια από την σοβιετική εποχή. Έργο τέχνης ο Σ.Σ. τόσο στην όψη όσο και στην εσωτερική διακόσμηση. Οι σταθμοί του υπερσιβηρικού είναι από τα πιο ενδιαφέροντα αξιοθέατα. Οι αίθουσες με πίνακες και τοιχογραφίες που θυμίζουν αρχοντικά σαλόνια παλαιότερων εποχών. Δίπλα ο παλαιότερος Σ.Σ. εξίσου ωραίος που σήμερα λειτουργεί σαν μουσείο. Στην πλατεία μπροστά ένα μεγάλο άγαλμα των μεταλλουργών σαν κέντρο μεταλλουργίας. Στο Εκατερίνεμπουργκ έγινε η εκτέλεση της οικογένειας των Ρομανώφ. Η εκθρόνιση του τσάρου Νικολάου Β' τελευταίου των Ρομανώφ έγινε μετά την επανάσταση του Φεβρουαρίου 2017 και με-

■ ΕΚΑΤΕΡΙΝΕΜΠΟΥΡΓΚ, δημόσιο κτίριο σοβιετικής αρχιτεκτονικής

■ ΕΚΑΤΕΡΙΝΕΜΠΟΥΡΓΚ, στα Ουράλια η γραμμή διαχωρισμού της Ευρώπης με Ασία, κάθε πόδι σε διαφορετική ήπειρο

ταφέρθηκε με την οικογένειά του στο Εκατερίνεμποργκ. Τον Ιούλιο 1918 έγινε με άγριο τρόπο η εκτέλεση του τσάρου, της τσαρίνας και των πέντε παιδιών του. Η διαταγή δόθηκε από τον τοπικό υπεύθυνο των Μπολσεβίκων Σβεργλόφ και κατ' άλλους από τον ίδιο τον Λένιν. Τα πτώματα θάφτηκαν κρυφά σε κοντινό ορυχείο. Στο σημείο αυτό σήμερα ο χώρος έχει διαμορφωθεί σε πάρκο με εκκλησίες όπου η βασιλική οικογένεια λατρεύεται περίπου ως άγιοι. Το ταξίδι συνέπεσε με τα 100 χρόνια από την εκτέλεση με μεγάλη συρροή προσκυνητών. Στη θέση του σπιτιού όπου έγινε η εκτέλεση ανεγέρθηκε η «εκκλησία του αίματος» με χαρακτηριστικό κόκκινο χρώμα στο εσωτερικό της.

Από την πόλη περνά δρόμος που συνδέει το ευρωπαϊκό με το ασιατικό κομμάτι της Ρωσίας μέσω Ουραλίων. Δίπλα στο δρόμο μνημείο σε ομαδικό τάφο παλαιού γκουλάγκ εποχής σταλινισμού. Στη θέση του μνημείου εξαιρετική σύνθεση με κεφάλι άδειο στο εσωτερικό του από τα μάτια του οποίου τρέχουν δάκρυα-ανθρωπάκια. Σε αυχένα του δρόμου οβελίσκος και γραμμή με το θεωρητικό όριο Ευρώπης Ασίας για φωτογραφία με τα δυο πόδια σε διαφορετικές ηπείρους.

Στο Εκατερίνεμποουργκ πληροφορηθήκαμε τα τραγικά γεγονότα στην Ελλάδα με την πυρκαγιά και την εκατόμβη νεκρών στο Μάτι.

ΝΟΒΟΣΙΜΠΙΡΣΚ – ΤΟΜΣΚ. Πτήση με το καταπράσινο αεροπλάνο των σιβηρικών αερογραμμών για το Νοβοσιμπίρσκ «μητρόπολη» της Σιβηρίας.

Το Νοβοσιμπίρσκ με 1,55 εκ. κατ. Είναι η τρίτη σε πληθυσμό πόλη της Ρωσίας. Ιδρύθηκε το 1893 εξαιτίας του Υπερσιβηρικού, ο οποίος μετατέθηκε από την αρχική βορειότερη χάραξη που περνούσε από την ιστορική πόλη ΤΟΜΣΚ για κατασκευαστικούς λόγους. Είναι χτισμένο στην όχθη του μεγάλου ποταμού Όμπ (μήκος 3700 χλμ., απορροή 12.500 κυβ. μ./δλ περίπου διπλάσιος από τον Δούναβη), 3335 χλμ. ανατολικά της Μόσχας.

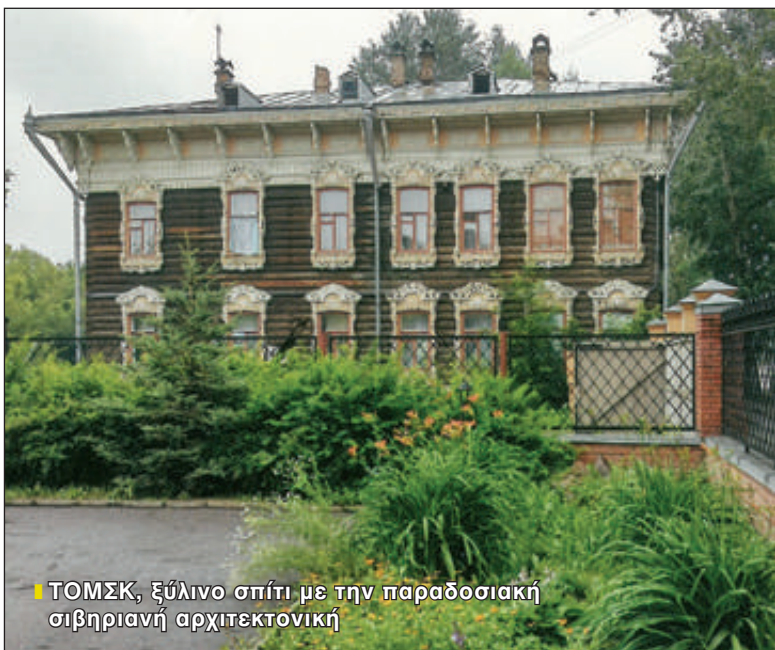
Θεωρείται πρωτεύουσα της Σιβηρίας με την όψη και τα κτίρια της να παραπέμπει στη σοβιετική εποχή. Σε πολλά σημεία συνυπάρχουν τα παλαιά ξύλινα σπίτια με τις μεταγενέστερες πολυκατοικίες. Η γειτνίαση της περιοχής με τις αυτόνομες τουρκόφωνες δημοκρατίες της Ρωσίας αφήνει μια αίσθηση ανατολίτικης πολυχρωμίας. Από τους πιο ενδιαφέροντες στον κόσμο ο ζωολογικός κήπος φιλοξενεί πάνω από 700 είδη ζώων, ιδιαίτερα των βόρειων και πολικών περιοχών. Ξενάγηση με συνεχή βροχή, μόνο ένα ζευγάρι Τατζίκων νεόνυμφων φαινόταν να το απολαμβάνουν.

Ημερήσια εκδρομή στο ΤΟΜΣΚ (περ. 0,5 εκ. κατ.) από τις πιο αξιόλογες ιστορικές πόλεις της Σιβηρίας στις όχθες του ποταμού Τομ παραπόταμου του Όμπ. Το Τομσκ ιδρύθηκε το 1604 για να κατοχυρώσει την ρωσική επικράτηση έναντι των τουρκόφωνων νομάδων και για μεγάλο διάστημα υπήρξε τόπος εκτόπισης πολιτικών, γεγονός που σε μεγάλο βαθμό οφείλει την ανάπτυξή του. Απόσταση περ. 200 χλμ. από το Νοβοσιμπίρσκ με διαδρομή από τις ωραιότερες μέσα σε πυκνό δάσος από σημύδες και κωνοφόρα. Στο ιστορικό κέντρο της πόλης έχει την τιμητική της η ρωσική ξύλινη αρχιτεκτονική, πραγματικό στολίδι της λαϊκής κουλτούρας της Σιβηρίας.

Περ. 1000 χλμ. βορειότερα, στην κοιλάδα του Όμπ κοντά στην συμβολή με τον παραπόταμο Ιρτίς, βρίσκεται το Σουργκούτ (περ. 300.000 κατ.). Στην περιοχή του Σουργκούτ, σε ένα φυλάκιο δασο-

■ **ΝΟΒΟΣΙΜΠΙΡΣΚ**, εικόνα του Υπερσιβηρικού σταθμού, ένα λιμάνι στην καρδιά της Ασίας

■ **ΤΟΜΣΚ**, ξύλινο σπίτι με την παραδοσιακή σιβηριανή αρχιτεκτονική

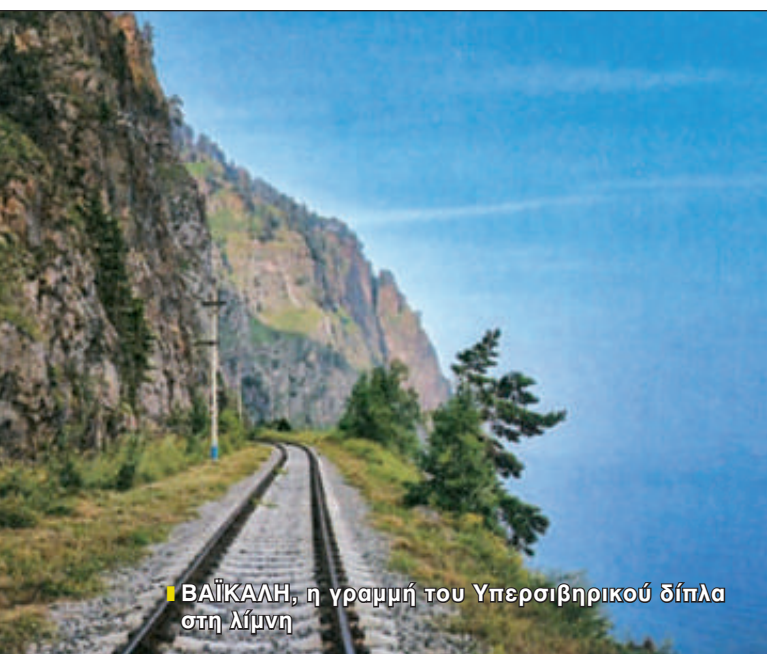
■ **ΚΡΑΣΝΟΓΙΑΡΣΚ**, ο ποταμός Γενισέϊ από παρατηρητήριο

■ **ΙΡΚΟΥΤΣΚ**, ναός Θεοφανείων και Σωτήρος δίπλα στον ποταμό Αγκάρα.

■ **ΙΡΚΟΥΤΣΚ**, τίγρης που κατασπαράζει σκιουράκι, σύμβολο της ρωσικής δύναμης που εκμεταλλεύτηκε τα ζώα για το εμπόριο γούνας

■ **ΒΑΪΚΑΛΗ**, η γραμμή του Υπερσιβηρικού δίπλα στη λίμνη

φύλακα έζησε εξόριστος τα τελευταία χρόνια του και αυτοκτόνησε (1973) ο Γ.Γ. του ΚΚΕ Νικ. Ζαχαριάδης.

ΚΡΑΣΝΟΓΙΑΡΣΚ. Από το Νοβοσιμπίρσκ η μεταφορά στην επόμενη πόλη του ταξιδιού Κρασνογιαρσκ έγινε με τον Υπερσιβηρικό. Επιβίβαση στον Σ.Σ. του Νοβοσιμπίρσκ, ένα στολίδι των αρχών του 20^{ου} αι., και 12ωρο ταξίδι μέχρι τον Σ.Σ. του Κρασνογιαρσκ. Σε ολόκληρη τη διαδρομή εναλλαγή δάσους και λιβαδιών. Κάπου-κάπου χωριά με ξύλινα σπιτάκια με απότομη στέγη από τσίγκο για το χιόνι. Οι συνθήκες στο τραίνο με Α-Β θέση σχετικά καλές. Για την Γ θέση, όπου, στοιβάζονταν οι πολλοί ντόπιοι, ούτε συζήτηση. Σε κάποιες ενδιάμεσες μικρές στάσεις μπορούσαμε να ανέβουμε σε κάποια γέφυρα και να παρατηρήσουμε τις γραμμές. Έβλεπες σε παράλληλες γραμμές περ. 10 αμαξοστοιχίες από τις οποίες μόνο μία επιβατική. Βαγόνια γεμάτα εμπορεύματα, υλικά, κάρβουνα, ξυλεία, περίπου ότι θα έβλεπες σε ένα λιμάνι. Έτσι συνειδητοποιείς πως ο σιδηρόδρομος για την αχανή σιβηριανή και ασιατική ήπειρο είναι ότι τα λιμάνια για τις άλλες χώρες. Η επιβατική κίνηση είναι εντελώς δευτερεύουσα. Δύσκολο το τραίνο για τόσο μεγάλες αποστάσεις και τα μερόνυχτα που χρειάζεται και όχι το αεροπλάνο, έστω και με ακριβότερο εισιτήριο σε λίγες ώρες. Ακόμα δυσκολότερο από τη Μόσχα στο Βλαδιβοστόκ με το τραίνο σε 6-7 μέρες και όχι με το αεροπλάνο σε 9 ώρες.

Ο Σ.Σ. του Κρασνογιαρσκ ένα ακόμη στολίδι. Στην πλατεία μπροστά στο σταθμό τοιχογραφίες ηρωικών εργατών από την σοβιετική εποχή. Όσο απομακρυνόμαστε προς την ανατολή πληθαίνουν τα σφυροδρέπανα σαν να είναι ακόμη κομμουνισμός.

Το Κρασνογιαρσκ (περ. 1,0 εκ. κατ.) απέχει 4.098 χλμ. από την Μόσχα και είναι χτισμένο στις όχθες του ποταμού Γενισέϊ, ενός ακόμα μεγάλου ποταμού της Σιβηρίας (μήκος μαζί με τους παραπόταμους 5.500 χλμ. και μέση απορροή 20.000 κυβ. μ. / δλ). Ιδρύθηκε το 1628 και εξελίχθηκε σε ένα από τα μεγαλύτερα βιομηχανικά και επιστημονικά κέντρα της Σιβηρίας και σημαντικός κόμβος του Υπερσιβηρικού. Πετύχαμε και στις ετοιμασίες για το γιορτασμό των 400 χρόνων από την ίδρυση. Ενδιαφέρουσα πόλη με υπέροχες λεωφόρους και μεγάλα παραποτάμια πάρκα. Υπαιθριο πάρτι δίπλα στο ποτάμι με ζωντανή ορχήστρα υπό βροχή και πλήθος νέων με ομπρέλες. Εκδρομή έξω από την πόλη στην κοιλάδα του ποταμού Γενισέϊ, όπου και το ομώνυμο υδροηλεκτρικό φράγμα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο (μετρήσαμε 24 τουρμπίνες). Επίσκεψη σε ένα εξαιρετικό εθνογραφικό μουσείο με επιτομή των λαών και της ιστορίας της Σιβηρίας (άγνωστο γιατί στην πρόσοψη είχε αιγυπτιακές παραστάσεις χωρίς κάποιο σχετικό έκθεμα). Από τα αξιοθέατα το παλιό κτίριο των Σοβιετικών που σήμερα είναι διοικητικό κέντρο. Μπροστά το απαραίτητο άγαλμα του Λένιν και πλατεία με πολλή ζωή κάτι σαν τα δικά μας πανηγύρια. Σε κάποιο σημείο το άγαλμα του Ριζάνωφ με καταγωγή από την πόλη, κατακτητή της Αλάσκας για να την πουλήσει αργότερα ο τσάρος στους Αμερικάνους.

ΙΡΚΟΥΤΣΚ – ΛΙΜΝΗ ΒΑΪΚΑΛΗ. Δεύτερη διαδρομή με τραίνο Κρασνογιαρσκ – Ιρκούτσκ περίπου 20 ωρών με διανυκτέρευση. Η διανυκτέρευση στο τραίνο και τα φαγητά υποφερτά. Πρόβλημα η μετάβαση στο βαγόνι του εστιατορίου μέσα από την τρίτη θέση. Η εικόνα του τοπίου με εναλλαγή δάσους και λιβαδιών ίδια με της προηγούμενης διαδρομής. Διασχίζοντας αυτές τις αχανείς σιβη-

ριανές εκτάσεις έρχονται στο νου ιστορίες από βιβλία παλαιότερα των παιδικών μας χρόνων, όπως το «Μιχαήλ Στρογκώφ», του Ιουλίου Βερν, και νεότερα που περιγράφουν τόπους εξορίας, όπως «Τα παιδιά από το Αρμπάτ» του Ανατόλι Ριμπκώφ. Από τους τοπικούς ξεναγούς ακούσαμε πολλές παρόμοιες ιστορίες εξορίας των πατεράδων και παππούδων τους.

Το Ιρκούτσκ (600.000 κατ.), 5266 χλμ. ανατολικά της Μόσχας πολύ κοντά στα σύνορα με Μογγολία, είναι το «μαργαριτάρι» της Σιβηρίας και η μητρόπολη της νότιας Σιβηρίας. Βρίσκεται στο σταυροδρόμι Ρωσίας, Κίνας και Μογγολίας κοντά στη λίμνη Βαϊκάλη. Ιδρύθηκε το 1653 στις όχθες του ποταμού Αγκαρά σαν φρούριο για τη συλλογή φόρου από τους Μπουριάτες, φυλή που κατοικούσε στην περιοχή. Ονομάζεται και «Αθήνα της Σιβηρίας» λόγω της μεγάλης πολιτιστικής της ανάπτυξης.

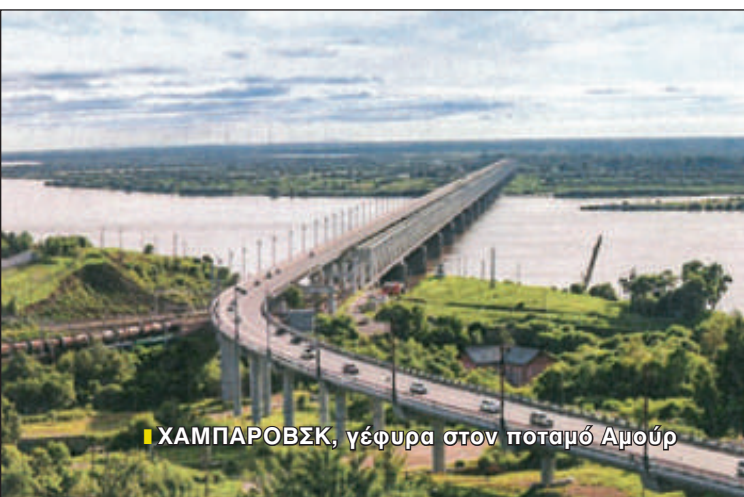
Εξαιρετικό το πάρκο κατά μήκος του Αγκαρά. Ξεχωρίζουν τα αγάλματα του αρχηγού των Κοζάκων που ίδρυσαν την πόλη και του τσάρου Αλέξανδρου του 3ου που επανέφερε τους Δεκεμβριστές. Σε νησί του ποταμού πετύχαμε σε γιορτή των βετεράνων του πολεμικού ναυτικού. Στην ξενάγηση της πόλης ξεχωρίζουν τα περίτεχνα σιβηρικά ξύλινα σπίτια, οι παλιές εκκλησίες και το σήμα κατατεθέν της πόλης Τίγρης που κατασπαράζει σκιουράκια, σύμβολο της δύναμης από το εμπόριο γούνας. Επίσκεψη στο μουσείο με εκθέματα από τη ζωή και τη δράση των Δεκεμβριστών, οι οποίοι έχουν μια ενδιαφέρουσα ιστορία. Πρόκειται για πλούσιους και ευγενείς της άρχουσας τάξης της Ρωσίας, οι οποίοι τον Δεκέμβριο 1825 επαναστάτησαν κατά του τσάρου ζητώντας μέτρα υπέρ των φτωχών. Η μοναδική στην ιστορία ίσως ρομαντική επανάσταση κατά των συμφερόντων της τάξης των επαναστατών. Φυσικά επικράτησε ο τσάρος και οι περισσότεροι από τους επαναστάτες (τραπεζίτες, μεγαλέμποροι, συγγραφείς, ποιητές) στάλθηκαν εξορία στο μακρινό Ιρκούτσκ, όπου σε απάνθρωπες συνθήκες πέθαναν είτε πέρασαν το υπόλοιπο της ζωής τους. Κατά την Οκτωβριανή επανάσταση το Ιρκούτσκ υπήρξε θέατρο αιματηρών συγκρούσεων μεταξύ «Λευκών» και «Κόκκινων» με εμβληματική μορφή το ναύαρχο Κολτσάκ από την πλευρά των Λευκών, το άγαλμα του οποίου επίσης συναντάμε.

Επίσκεψη στη λίμνη ΒΑΪΚΑΛΗ που θεωρείται από τις ωραιότερες λίμνες στον κόσμο. Γεωλογικό ιδιαίτερο δημιούργημα με μακρόστενο σχήμα μήκους 636, πλάτος 48 χλμ., επιφάνεια 31.500 τετρ. χλμ. (περίπου 1/4 της Ελλάδας) και μέγιστο βάθος 1620μ. Είναι η

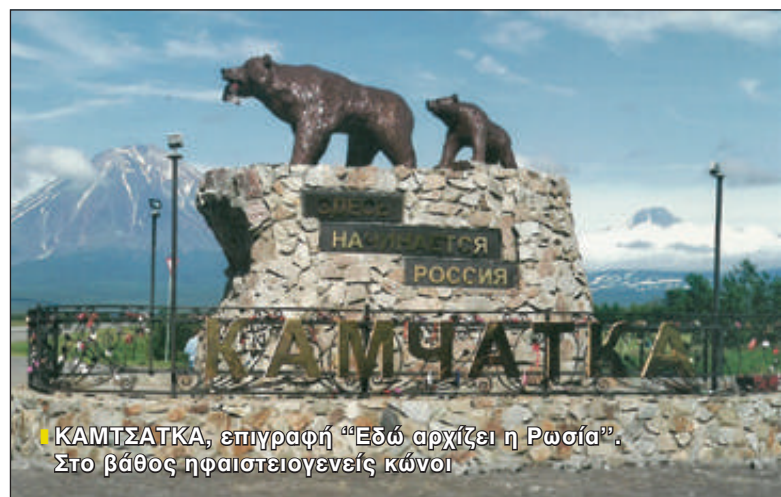
βαθύτερη λίμνη στον κόσμο που κρατά το 20% των αποθεμάτων γλυκού νερού του πλανήτη. Τροφοδοτείται από εκατοντάδες μικρούς ποταμούς και τροφοδοτεί έναν μεγάλο τον Αγκαρά παραπόταμο του Γενισέι. Έχουν εκμεταλλευτεί τη μεγάλη υψομετρική διαφορά λίμνης – Γενισέι με τη δημιουργία μεγάλων φραγμάτων, μεταξύ των οποίων και το φράγμα του Μπράτκ, που είναι το υψηλότερο στον κόσμο (πάνω από 300 μ. ύψος). Διαδρομή Ιρκούτσκ – Βαϊκάλη κατά μήκος του Αγκαρά περίπου 1 ώρα. Επίσκεψη σε ένα ωραίο εθνολογικό μουσείο λίγο πριν τη λίμνη με σπίτια και συνήθειες από όλη τη Σιβηρία. Μικρής διάρκειας βόλτα στη λίμνη με πλοiάριο και επίσκεψη σε παραλιακό χωριό με ενδιαφέρουσα ψαραγορά κυρίως από ψάρια της λίμνης. Στη συνέχεια στο μουσείο Βαϊκάλης με ενυδρείο και πληροφορίες από την Λίμνη και τον ποταμό Αγκαρά. Στο μουσείο αυτό υπάρχει αφιέρωμα για τον Έλληνα εξερευνητή Νικ. Σπαθάρη, από τους πρώτους που έφθασαν στη Βαϊκάλη το έτος 1675 και έτσι μάθαμε την ύπαρξή του.

Η αρχική γραμμή του υπερσιβηρικού μετά το Ιρκούτσκ ακολουθούσε τον Αγκαρά και στη συνέχεια βραχύδη ακτή της λίμνης περ. 40 χλμ. κάνοντας κύκλο. Για να αποφύγουν τον κύκλο τον χειμώνα που πάγωνε η λίμνη, στρώναν ράγες στον πάγο και περνούσαν απέναντι. Τώρα έχει γίνει νέα χάραξη και η διαδρομή από την βραχύδη ακτή εγκαταλείφθηκε και γίνεται μόνο για τουριστικούς σκοπούς. Πρόκειται για διαδρομή εξαιρετικής ομορφιάς και με μεγάλη ιστορία. Για να περάσουν τη γραμμή από το βραχύδες και απότομο έδαφος χρησιμοποιήθηκαν όλα τα μέσα της εποχής και επιστρατεύτηκαν εργάτες από όλα τα μέρη του κόσμου. Σήμερα το τραίνο της τουριστικής διαδρομής κάνει συχνά στάσεις και οι επιβάτες κατεβαίνουν για να απολαύσουν το τοπίο και τη λίμνη. Σε μια από τις στάσεις επίσκεψη σε μια ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής, σε άλλη με ωραία αμμουδιά για κολύμπι από τους τολμηρούς στα παγωμένα νερά της λίμνης. Τέλος της διαδρομής στη Σλουντάνκα, όπου πήραμε το κανονικό τραίνο του υπερσιβηρικού για επιστροφή στο Ιρκούτσκ. Άλλος ένας Σ.Σ. θαύμα αρχιτεκτονικής της Ρωσίας των αρχών του 20ου αι.

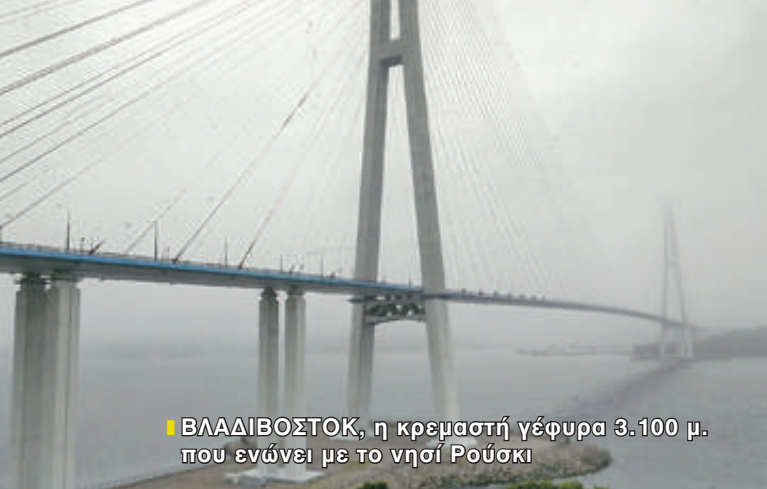
Τελευταίο πιάτο με γεύση από Μογγολία. Επίσκεψη σε μια περιοχή που κατοικούν Γουριάτες μια φυλή Μογγόλων με μια σχετική αυτονομία, περ. 2 ώρες από Ιρκούτσκ. Εικόνες από Μογγολία στα ιδιαίτερα χωριά τους, άλογα και παγώδες. Εξαιρετική η παράσταση από τη «Χρυσή Ορδή» με χορούς, τραγούδια και μια επίδειξη τοξοβολίας.

■ ΧΑΜΠΑΡΟΒΣΚ, γέφυρα στον ποταμό Αμούρ

■ ΚΑΜΤΣΑΤΚΑ, επιγραφή "Εδώ αρχίζει η Ρωσία". Στο βάθος η φαιστειογενής κώνοι

■ **ΒΛΑΔΙΒΟΣΤΟΚ**, η κρεμαστή γέφυρα 3.100 μ. που ενώνει με το νησί Ρούσκι

■ **ΒΛΑΔΙΒΟΣΤΟΚ**, ο ιστορικός τερματικός Σ.Σ. στο τέρμα μιας διαδρομής 9.288 χλμ.

ΧΑΜΠΑΡΟΦΣΚ. Με πτήση περίπου 2,5 ωρών φθάνουμε στο τέλος της προς ανατολάς διαδρομής του υπερσιβηρικού, γιατί στη συνέχεια τρέπεται προς νότο για το Βλαδιβοστόκ. Το Χαμπάρόφσκ (600.000 κατ.) περίπου 8.500 χλμ. από Μόσχα και 30 χλμ. από τα κινεζικά σύνορα της Μαντζουρίας είναι χτισμένο στις όχθες του ποταμού Αμούρ. (4352 χλμ., 12.000 κυβ. μετ. απορροή), που είναι ο μόνος από τους μεγάλους ποταμούς της Σιβηρίας που εκβάλλει στον Ειρηνικό. Η πόλη, που ιδρύθηκε το 1858 σαν ένα προκεχωρημένο φυλάκιο των Ρώσων στην Άπω ανατολή, με επιβλητικά κτίρια του 19^{ου} αι. ξεφεύγει από τα πολεοδομικά πρότυπα των άλλων πόλεων της Σιβηρίας. Επίσκεψη στο τοπικό λαογραφικό μουσείο με αναπαράσταση του εμφύλιου πολέμου των αρχών του 20^{ου} που πήρε άγρια μορφή στην Άπω ανατολή. Σπουδαία αξιοθέατα, όπως το ηρώο με την ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης και την πλατεία με το άγαλμα του Χαμπάροφ εξερευνητή της περιοχής. Στην κεντρική πλατεία της πόλης το τραπεζικό μέγαρο και μπροστά το άγαλμα του Λένιν, κάτι σαν εκδίκηση του καπιταλισμού. Κρουαζιέρα στον ποταμό Αμούρ με πανοραμική θέα της πόλης και της μεγάλης διπλής σιδηροδρομικής και οδικής γέφυρας.

ΚΑΜΤΣΑΤΚΑ. Μετά το Χαμπάρόφσκ, η πορεία προς το τέρμα του Υπερσιβηρικού στο Βλαδιβοστόκ έγινε με μια μεγάλη παράκαμψη μέσω Καμτσάτκας. Η Καμτσάτκα είναι μια μεγάλη χερσόνησος της ΒΑ Σιβηρίας στη Βερίγγειο θάλασσα μήκους 1250 χλμ. με έκταση και σχήμα όσο περίπου της Ιταλίας. Βρίσκεται ανάμεσα στη Οχοτσική θάλασσα και τον Ειρηνικό (Βερίγγειος θάλασσα) με πολύ κοντά στην ακτή τη μεγάλη τάφρο Κουριλών – Καμτσάκας βάθους 10.500 μ. Ο πληθυσμός της χερσονήσου είναι 320.000 κάτ. με πάνω από τους μισούς (180.000) στην πρωτεύουσα Πετροπαβλόφσκ, σχετικά νέα πόλη, για την εξυπηρέτηση της αμυντικής υποδομής της Ρωσίας που βρίσκεται στη Χερσόνησο. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της χερσονήσου (βαρύ ψύχος, ενεργά ηφαίστεια, σεισμοί), την κάνουν ιδιαίτερα εχθρική σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Κύρια επαγγέλματα τα συνδεδεμένα με το στρατό και λιγότερο την εκμετάλλευση των πλούσιων φυσικών πόρων (αλιεία, ξυλεία) – τελευταία παρατηρείται μεγάλη ανάπτυξη του τουρισμού ακραίων συνθηκών. Στο Πετροπαβλόφσκ με τρίωρη πτήση από Χαμπάρόφσκ. Έξω από το αεροδρόμιο το άγαλμα μιας αρκούδας με φόντο τους ηφαιστειογενείς κώνους και την επιγραφή «εδώ αρχίζει η Ρωσία». Περιήγηση στο Πετροπαβλόφσκ μια μοντέρνα πόλη με οργανωμένη δόμηση, όπερα και την επιβλητική εκκλησία της Αγίας Τριάδας να δεσπόζει. Κοντά στο λιμάνι ωραία διαμορφωμένη πλατεία με ακτή από βότσαλο και το απαραίτητο άγαλμα του Λένιν.

Στο ελικοδρόμιο επιβίβαση σε ελικόπτερα των 30 θέσεων του ρωσικού στρατού για περιήγηση στο εσωτερικό της χερσονήσου. Πτήση και κατόπτευση ενός εξαιρετικού ανάγλυφου από δάση, κοιλάδες, λιβάδια, βουνά, χιόνια. Εντυπωσιακές οι ηφαιστειογενείς κορυφές με τις όξινες λίμνες στους σβησμένους κρατήρες και άλλους ενεργούς με καπνούς. Κάθοδος του ελικοπτέρου για στάση σε τρία σημεία με ενδιαφέρον από την ηφαιστειακή δράση. Περιπάτημα σε μέρη με ατμίδες, ζεστές πηγές, αναβράζουσες λάσπες γκέιζερ και λιμνούλες ζεστές και μερικές όξινες. Πικνίκ στην τελευταία στάση, κάποιο μπάνιο μερικών σε μια ζεστή λιμνούλα και επιστροφή από άλλη διαδρομή στο ελικοδρόμιο για κλείσιμο της επτάωρης περιήγησης στη φύση της Καμτσάκα.

Τελευταίο πιάτο βόλτα στην Βερίγγειο θάλασσα για εξάωρη περιήγηση και ψάρεμα. Η διαδρομή κοντά σε νησάκια από περιέργους γεωλογικούς σχηματισμούς με κατακόρυφες παρειές και βράχους – μορφές «λαμπάδα», «τρία αδέρφια» που εξέχουν από τη θάλασσα. Ψάρεμα από εμάς τους ερασιτέχνες χωρίς επιτυχία, αλλά από το εκπαιδευμένο πλήρωμα με πλούσια ψαριά από καβούρια και ψάρια που μαγειρεύτηκαν στο σκάφος για ένα εξαιρετικό γεύμα.

ΒΛΑΔΙΒΟΣΤΟΚ. Επιστροφή στο τέρμα του υπερσιβηρικού (9.288 χλμ. από Μόσχα) με τρίωρη πτήση από Καμτσάτκα. Το Βλαδιβοστόκ (600.000 κατ.) που σημαίνει «Άρχοντας της ανατολής», βρίσκεται στο άκρο μιας παραλιακής λωρίδας προς νότο. Ο τσάρος ήθελε στο τέρμα του υπερσιβηρικού ένα λιμάνι αρκετά νότιο ώστε να μην παγώνει το χειμώνα. Η πόλη επεκτείνεται σε κάποια κοντινά νησιά που ενώνονται με την ακτή με επιβλητικές γέφυρες 2 και 3 χλμ.

Από τα αξιοθέατα κάποια αμυντικά έργα με θηριώδη κανόνια και μυστικές στοές επειδή το Βλαδιβοστόκ παλαιότερα ήταν στο μάτι των Ιαπώνων. Ενδιαφέρον επίσης ένα ιστορικό υποβρύχιο του Β' παγκοσμίου πολέμου που τώρα λειτουργεί σαν μουσείο, όπου για μόνη φορά είδαμε και φωτογραφίες του Στάλιν. Στην περιήγηση της πόλης πολλά επιβλητικά παλαιά κτίρια που δικαιολογούν το αρχοντικό της πόλης και ο ναός του Αγίου Κυρίλλου και Μεθοδίου. Συναντάμε επίσης τα αγάλματα του Γιούλ Μπρύνερ μπροστά από το σπίτι του, του Σολζενίτσιν στο λιμάνι και το μουσείο Λένιν με αγάλματά του και φωτογραφίες του. Ένας ακόμα πανέμορφος Σ.Σ. στο Βλαδιβοστόκ στο τέρμα του Υπερσιβηρικού με μουσείο από την κατασκευή του.

Επιστροφή με 9ωρη πτήση – φύγαμε από το Βλαδιβοστόκ 2.0 μ.μ. και όταν φθάσαμε στη Μόσχα πετώντας προς τα δυτικά, εξαιτίας της διαφοράς ώρας, το ρολόι έδειχνε 4.0 μ.μ., δηλαδή 2 ώρες μετά. Τράνζιτ στο αεροδρόμιο και με 4ωρη πτήση επιστροφή στην Αθήνα μετά από 17 μέρες.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΡΕΙΒΑΤΑΙ

Κείμενο Θωμάς Σιταράς (Αθηναιογράφος, FB: Σιταράς Θωμάς)

«Δεν υπάρχουν άνθρωποι παρακολουθούντες με περισσότερον ενδιαφέρον το ταξείδι των Αλπινιστών προς τας κορυφάς του Ολύμπου από τους ταξιδεύοντας μεταξύ Ομονοίας και Συντάγματος με τα λεωφορεία της Πάουερ. Σήμερα το πρωί πάλιν το γενικόν θέμα της ομιλίας εις το όχημα ήσαν οι τολμηροί ορειβάται.

-Αυτή είνε ζωή, αδελφέ! Όχι να κάθεσαι και να σαπίζης στους δρόμους της Αθήνας...

-Λοιπόν κύριοι, σας ορκίζομαι, ότι θα έδιναν ο τι είχα αν μπορούσα να τους ακολουθήσω. Ξέρεις τί είνε φίλε μου να πηδάς από βράχο σε βράχο, να σκαρφαλώνης από κορυφή σε κορυφή και, τέλος, να φθάνης με το άλπεν-στο στο χέρι, στο κατοικητήριο των θεών. Μαγεία φίλε μου, μαγεία!

-Γιατί δεν το αποφασίζεις, τέλος πάντων;

-Να το αποφασίσω είνε ένας λόγος φίλε μου. Αλλά που καιρός; Σε αφίνει η βιοπάλη; Να, τώρα θα κατέβω στο Υπουργείο των Οικονομικών να τελειώσω μια δουλίτσα, θα ξαναμπώ στο λεωφορείο να πάω στο Σύνταγμα (σ.σ. το Υπουργείο ήταν εκείνα τα χρόνια στην Πλατεία Κλαυθμώνος) να συναντήσω κάποιον, θα ξαναπάρω το λεωφορείο να πάω στη Ρωσική εκκλησία, που έχω κάποια άλλη υπόθεσι και δος του, φίλε μου, ως το βράδυ αυτή η δουλειά. Είκοσι δραχμές την ημέρα μου παίρνει αυτή η κυρία Πάουερ μ' αυτά τα σύρτα φέρτα. Που να σου μείνη καιρός και για τον Όλυμπο;

Οι άλλοι Αλπινισταί του λεωφορείου διεκήρυξαν ότι αν υπήρχε πράγματι ο καιρός, αυτήν την στιγμήν θα εσκαρφάλωναν όλοι στα κατσάβραχα του Ολύμπου και θα ήσαν φθασμένοι εις την υψηλότεραν του κορυφήν.

Τέλος πάντων -όχι τώρα μόνον- δεν υπήρξε τολμηρά ορειβασία εις τον κόσμον που να μην έχη απασχολήσει το ζωηρόν ενδιαφέρον των ανθρώπων αυτών. Τρελλαίνονται για τα βουνά. Από το παραθυράκι του λεωφορείου της οδού Σταδίου δεν βλέπουν την κορυφήν του Λυκαβηττού. Βλέπουν την κορυφήν του Έβερεστ. Την εποχήν που μία τολμηρά Αγγλική αποστολή είχαν αναλάβει την εξερεύνησιν των απροσίων, μέχρι της εποχής εκείνης, κορυφών των Ιμαλαίων, ένας τακτικός μου συνταξειδιώτης του τραμ μου είπε αναστενάζων ένα πρωί.

-Το Έβερεστ, φίλε μου, το Έβερεστ! Αχ! Τι θάδινα να βρισκόμουν μ' αυτούς τους παληοεγγλέζους.

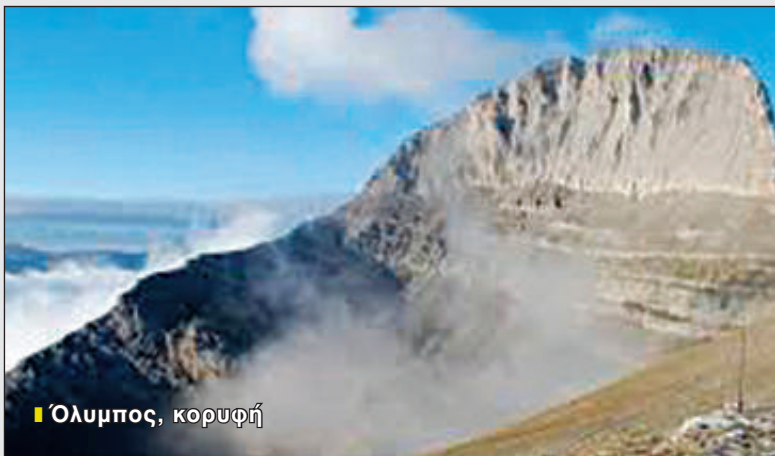
-Βαστάνε τα κότσια σου; Τον ερώτησα.

Η ερώτησις μου τον προσέβαλε.

-Γιατί τάχα, βαστάνε τα κότσια του Εγγλέζου και δεν βαστάνε τα δικά μου; Αλλά που τα μέσα φίλε μου;

-Ποιά μέσα εννοείς; Τον ερώτησα υποθέσας ότι ονειροπολούσε καμμίαν προέκτασιν του τραμ της οδού Σταδίου μέχρι της κορυφής του Έβερεστ.

-Τα χρηματικά φίλε μου, τα χρηματικά. Χρειάζονται άνθρωποι, τρόφιμα, ζώα για τη μεταφορά των τροφίμων, φάρμακα, γιατροί, εργαλεία, όργανα για παρατηρήσεις, ένα σωρό πράγματα για τέτοιες δουλειές... Μην κυττάς τους Εγγλέζους. Αυτοί έχουν...

■ Όλυμπος, κορυφή

■ Ο Γιώργος Μιχαηλίδης ήταν ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ορειβάτες και αναρριχητές της παλιάς γενιάς που πρωτοχάραξαν στα ελληνικά βουνά πολλές και δύσκολες διαδρομές.

-Πόδια... τον διέκοψα.

Προσεβλήθη διά δευτέραν φοράν.

-Πόδια έχουμε κ' εμείς, φίλε μου. Αυτοί έχουν λίρα με την ουρά. Κόπιασε κ' εδώ να ζητήσης τα μέσα από το Κράτος για μια εξερεύνησι του Έβερεστ. Αμ' δε, ποιος σ' ακούει; Ποιος θα σου δώση τα μέσα;

Του άλλου εξερευνητού του έλειπεν ο καιρός, αυτοunu του έλειπαν τα μέσα. Από όλους τέλος πάντων, λείπει κάτι τι. Διαφορετικά αι κορυφαί των δύο ημισφαιρίων θα είχαν γεμίσει από Έλληνες εξερευνητάς!

Δεν γνωρίζω τι θα συμβή εις το μέλλον. Αλλ' αν κάποτε οι Έλληνες ορειβάται κρημνίσουν όλα τα παγκόσμια ρεκόρ των τολμηρών αναβάσεων, οι σάμπιον αυτοί της ακροβασίας θα εκπληρώσουν από τα λεωφορεία της οδού Σταδίου, όπου κυφορούνται εν τω μεταξύ, τα πλέον μεγαλεπήβολα σχέδια. Να μου το θυμηθήτε».

(«Εστία», 1927, Παύλος Νιρβάνας)

Αφιερωμένο εξαιρετικά στην ωραία ομάδα που εξερεύνησε τον Κάτω Όλυμπο το τριήμερο της 28^{ης} Οκτωβρίου.

Για την ιστορία να προσθέσουμε ότι οι πρώτοι που εξερεύνησαν συστηματικά τις κορυφές του Ολύμπου ήταν εκείνη τη χρονιά Γάλλοι Ορειβάτες, που προφανώς είχαν όλα τα 'μέσα'!...

ΕΟΦίτικα

■ Αγαπητά μέλη και φίλοι της Ε.Ο.Φ. με την τρίμηνη έκδοση του περιοδικού της Ε.Ο.Φ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ» συνηθίζαμε να αναφερόμαστε στα διάφορα δρώμενα του Σωματείου μας καθώς και να ενημερώνουμε τα μέλη μας για αυτά, αργότερα η έκδοση έγινε τετράμηνη και τελευταία καταλήξαμε λόγω και της ηλεκτρονικής επικοινωνίας με τα μέλη μας στην εξάμηνη έκδοση του Περιοδικού μας. Υπήρξαν εποχές που στις τρίμηνες Εκδόσεις ο χώρος των σαρά-

■ 2009, Η ορειβατική ομάδα στον Γράμμο

■ 2013, η Ε.Ο.Φ. στην Κωνσταντινούπολη

■ 2012, Παιδικά παιχνίδια στον Ορεινό Ξενώνα

ντα σελίδων δεν ήταν αρκετός για να συμπεριλάβουμε και να περιγράψουμε τα τεκταινόμενα στην Ε.Ο.Φ...

■ Στην σελίδα των Εοφίτικων κατά προτίμηση οι περιγραφές αφορούσαν διάφορα περιστατικά μέσα από την καθημερινότητα του Σωματείου μας σε επίπεδο σχολίων - προτάσεων - ιδεών - προβληματισμών διανθισμένων με αρκετή δόση υπερβολής και χιουμοριστικής διάθεσης, τα οποία μοναδικό σκοπό είχαν, ώστε τα απλά καθημερινά προβλήματα και μικροδυσκολίες να ξεπερνιούνται και να εξαλείφονται με την πρόκληση μιας οικειότητας και ευφορίας στον περίγυρο των μελών. Εξ άλλου απόγονοι του Αριστοφάνη είμαστε, κάτι λίγο κληρονομήσαμε και απ' αυτόν...

■ Και εκεί που τα τέσσερα τεύχη τον χρόνο αδυνατούσαν να περιλάβουν την ύλη από όλες τις δραστηριότητες μας, φτάσαμε σε μια δύσκολη ανηφόρα, που αν και ορειβάτες από την κούνια που λέει ο λαός, από τα συμβάντα των τελευταίων ετών: Θεομηνίες στην χώρα μας και στον κόσμο γενικότερα, μετά την καταστροφική πυρκαγιά του Κήματος στο Μάτι τον Παράδεισό μας και την πανδημία του covid-19 που έχουν πλήξει την ανθρώπινη κοινωνία, τίποτε δεν είναι πια ίδιο ή προβλέψιμο για το μέλλον, που σίγουρα θα διαμορφωθεί κάπως διαφορετικά.

■ Επειδή όμως τα γερά θεμέλια είναι αυτά που κρατούν το κτίριο όρθιο από τις καταστροφές, πιστεύουμε, ότι οι γερές βάσεις που έβαλαν οι προκάτοχοί μας ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ ΖΩΝΤΑΝΟ μέχρι να εξαλειφθούν τα εμπόδια που δημιουργήσαν οι κακές συγκυρίες της εποχής μας.

■ Το Σωματείο μας εκτός από γερές βάσεις διαθέτει καταγεγραμμένες αναμνήσεις από 89 χρόνων ιστορία και αυτές οι καλές αναμνήσεις καθώς και το φανατικό έμπυχο δυναμικό του πραγματικά θα είναι το προζύμι που θα δώσει την αυξητική δυναμική για την δημιουργία της νέας εποχής στο Σωματείο μας.

■ Μέχρι να ξαναβρεθούμε ευχόμαστε σε όλους καλή χρονιά, καλή υγεία, καλές χαρούμενες μέρες...

■ Περί του λόγου το αληθές αναδημοσιεύουμε το τελευταίο άρθρο για τα 85 χρόνια της Ε.Ο.Φ. που έγραψε το 2018 η αείμνηστη Έρση Καφετζοπούλου για το τεύχος 433 του Περιοδικού μας...

■ Το περισσότερο κατάλληλο για να αντλήσουμε αισιοδοξία αυτή την στιγμή.

Κατερίνα Δραγώνα

■ 2008, Κτήμα Ε.Ο.Φ., η Έρση κερνάει λουκουμάδες

1933 - 2018 ΟΓΔΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΕΟΦ

Ογδόντα πέντε ολόκληρα χρόνια συμπληρώνονται, από τη γέννηση της Ε.Ο.Φ., όταν τον Γενάρη του 1933, σε μια συγκέντρωση μιας ομάδας 15 νέων ατόμων κάποιος αναφέρεται στην Ορειβασία και την Φυσιολατρία γενικώς και προτρέπει τους υπόλοιπους, που δεν τους λείπει, η δύναμη και ο ενθουσιασμός, να ιδρύσουν ένα Σύλλογο, που να τους οδηγήσει κοντά στη φύση, μακριά από το άγχος της καθημερινότητας. Ενωμένοι έπρεπε να είναι, για να πάει μπροστά ο Σύλλογος τους, φυσιολάτρες ήταν, στα όρη και στα βουνά θα ανέβαιναν, οπότε βγήκε μόνο του και το όνομά του. Έτσι γεννήθηκε η “ΕΝΩΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ”!!!

Από τότε πέρασαν 85 ολόκληρα χρόνια με χιλιάδες εκδρομές σ' όλες τις γωνιές της πατρίδας μας, σε βουνά, σε χωριά, σε νησιά, σε όμορφες πόλεις, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα μεταφοράς.

Στην αρχή κάρα, φορτηγά και κάτι σαραβαλάκια αυτοκίνητα αργότερα, ανθρώπινα λεωφορεία και τα τελευταία χρόνια πούλμαν με όλες τις ανέσεις (ραδιόφωνο, τηλεόραση, κλιματισμό ψυγείο κλπ.).

Με πλοία, καΐκια και βάρκες, επισκεφθήκαμε τη νησιωτική μας χώρα. Τα πανέμορφα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου πελάγους, ως κάτω την πανέμορφη Κρήτη. Δεν έχει μείνει γωνιά της πατρίδας μας που δεν έχει πάει η Ε. Ο. Φ. μέσα στην 85ετία της ύπαρξής της. Παράλληλα, τα μέλη της και οι φίλοι της, είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν, να γνωρίσουν και να ξεναγηθούν και σε πολλές χώρες του εξωτερικού που δύσκολα, οι περισσότεροι, θα επιχειρούσαν να πάνε μεμονωμένα.

Όμως για να έχει μία εκδρομή επιτυχία, μεσολαβούν πολλοί παράγοντες. Κατ' αρχήν ο τόπος και η κατάλληλη εποχή, η οργάνωση - βασικό στοιχείο - ο αρχηγός, οι καλοπροαίρετοι συνεκδρομείς. Και όλα αυτά, είναι στο χέρι του εκάστοτε Δ.Σ. και ειδικά του Εφόρου εκδρομών. Και επειδή κατά τις Γενικές Συνελεύσεις τα περισσότερα μέλη που λαμβάνουν μέρος στις αρχαιρεσίες βρίσκονται πολλά χρόνια στο Σύλλογο μπορούν, να διακρίνουν ποιοι από τους υποψήφιους, είναι κατάλληλοι να αναλάβουν τη διοίκηση και ως εκ τούτου προκύπτουν τα ανάλογα διαχρονικά θετικά αποτελέσματα. Και όντως σε όλα αυτά τα χρόνια, τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια, δίνουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους, ώστε να πάνε το Σύλλογο όλο και πιο ψηλά.

Με την ιδιόκτητη Κατασκήνωση στο Μάτι, τον ορεινό Ξενώνα στο Κεφαλάρι Κορινθίας, τα ιδιόκτητα Γραφεία στο κέντρο της Αθήνας και τη συνεχή άνοδο του αριθμού των νέων μελών, βρίσκεται στην πρωτοπορία των εκδρομικών Συλλόγων της χώρας.

Το 2018 κλίνει τα 85 χρόνια συνεχούς ανοδικής πορείας και εγώ τα 65 χρόνια κοντά του και πάντα μαζί του και τον ευχαριστώ από καρδιάς.

Έρση Καφετζοπούλου

■ Η Έρση σε ανάπαυση μετά την ανάβαση

■ Κτημα Ε.Ο.Φ. η Έρση στην προετοιμασία του οβελία

■ Χορτομαζώμα, το αγαπημένο χόμπερ της Έρσης στις εξοχές

■ Όρεινός Ξενώνας σβήνει κερί για τα 80ηκοστά τρίτα γενέθλιά της

■ Έρση 2008, Νότιος Αφρική στο χωριό της φυλής Hiba έξω από την καλύβα τους

■ Στην εκδρομή λίμνη Βουλιαγμένης - Ηραίο, φωτ. Μ. Βέττερ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΑΙΘΡΟ, ΤΕΥΧΟΣ 441
 ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ
 ΕΝΩΣΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ (Ε.Ο.Φ.)
 ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 7, 10678 ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ.: 210 38.07.093

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΑΧ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Αδείας 4025

ISSN: 1107-9541